

- Cardoso, Fernando Henrique. "Dependency and Development in Latin America."
Berkeley, 1979.
- Germidis, Dimitrios. A. International Subcontracting, a New form of Investment. Paris : OECD, 1980.
- Goldmann, Kjell. Power, Capabilities, Interdependence; Problems in the Study of International Influence. London : Sage Public, 1979.
- Goodwin, Geoffrey L. New Dimensions of World Politics. London : Croom Helm, 1975.
- Jacoby, N.H. Multinational Oil : a Study in Industrial Dynamics.
New York, 1974.
- Keohane, Robert O. Power and Interdependence : World Politics in Transition.
Boston : Little, Brown, 1977.
- Mansbach, R.W. The web of World Politics : Non State Actors in the Global System. New Jersey : Prentice Hall, 1976.
- Modelski, George. Principles of Politics. New York : Free Press, 1972.
- Morse, Edward L. Modernization and the Transformation of International Relations. New York : Free Press, 1976.
- Odell, Peter R. Oil and Power. 5th ed. Harmondsworth, Penguin Books, 1979.
- Oil Producers and Consumers. Conflict or Cooperation : Synthesis of International Seminar at the Center for Mediterranean Studies.
New York : Rome, June 24 to June 28, 1974.
- Radice, Hugo. International Firms and Modern Imperialism. Baltimore, Penguin Books, 1975.

- Siger, Marshall R. Weak States in a World of Power : the Dynamics of International Relationships. New York : Free Press, 1972.
- Sampson, A. The Seven Sister, the Great Oil Company and the World They Shaped. New York, 1975.
- Vital, David. The Inequality of States : A Study of the Small Power in International Relations. Oxford, Clarendon Free Press, 1967.
- Windsor, Phillip. Oil London : Maurice Temple Smith, 1975.
- Young, Oran. R. "The Intermediaries Third Parties in International Crises" Princeton : Princeton Univ. Press, 1967.

เอกสารค้นกันยังไม่ได้ดีพิมพ์

- เอกสารกองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร สารบัญสมุดพิเศษ เล่ม ๘ จ.ศ. ๑๒๔๒ - ๑๒๔๘,
คัดมาจากหนังสือราชการปีชน สัมฤทธิ์ศักดิ์ ศักราช ๑๒๔๐ ร, ที่ ๒๓๓ - ๒๓๖
- เอกสารกองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร สารบัญสมุดพิเศษ เล่ม ๑๒ จ.ศ. ๑๒๔๐ - ๑๒๔๘,
คัดมาจากสมุดสำเนาพระราชหัตถเลขา ร, ที่ ๑๑๔๔ - ๑๑๖๓
- เอกสารกองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร เอกสารลับจากสถานทูตไทยประจำในประเทศ
ฝรั่งเศส, ร. ๕ ฝ ๓๖/๑
- เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๒ ปี ๒๐๕
- เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๓๕ ปี ๓
- เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๔๕.๓ ปี ๔
- เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๘๖ ปี ๓
- เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๖๒ ปี ๕
- เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๖๕.๒ ปี ๑๕

เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๖๔.๒.๔ ปีก ๒, ๕
 เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๖๔.๒.๔ ปีก ๔, ๑๐
 เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๙๐.๔ ปีก ๑
 เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, กต. ๙๐.๔ ปีก ๑๒
 เอกสารกระทรวงการต่างประเทศ, ร ๙, ร ๑๑ ๖ ปีก ๒๓

เอกสารกระทรวงคมนาคม, กค. ๑๒๐๒. ๒. ๑๒ ปีก ๓๒
 เอกสารกระทรวงคมนาคม, กค. ๑๒๐๒. ๒. ๑๒ ปีก ๓๔
 เอกสารกระทรวงคมนาคม, กค. ๑๒๐๒. ๒. ๑๒ ปีก ๕๐
 เอกสารกระทรวงคมนาคม, กค. ๑๒๐๒. ๒. ๑๒ ปีก ๕๓

เอกสารกระทรวงอุตสาหกรรม, อก. ๑๒๐๑. ๒. ๑๐ ปีก ๒
 เอกสารกระทรวงอุตสาหกรรม, อก. ๑๒๐๑. ๒. ๑๐ ปีก ๓
 เอกสารกระทรวงอุตสาหกรรม, อก. ๑๒๐๑. ๒. ๑๐ ปีก ๔
 เอกสารกระทรวงอุตสาหกรรม, อก. ๑๒๐๑. ๒. ๑๒ ปีก ๗

เอกสารกระทรวงพาณิชย์ เพิ่ม เอกสารบริษัท โรงกลั่นน้ำมันไทย
 เอกสารกระทรวงพาณิชย์ เพิ่ม เอกสารบริษัท ไอส์โธสเตอร์คาร์คแห่งประเทศไทย
 เอกสารกระทรวงพาณิชย์ เพิ่ม เอกสารบริษัท คอลเท็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด
 เอกสารกระทรวงพาณิชย์ เพิ่ม เอกสารบริษัท โรงงานยางมะตอยไทย
 เอกสารกระทรวงพาณิชย์ เพิ่ม เอกสารบริษัท ทัมมิทอินทร์ส เทரியล

- เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลข ๒๕/๘
เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลข ๕๓/๖๐
เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลข ๖/๕๕
เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลข ๒๕/๑๐๓
เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลข ๒/๓
เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลข ๒/๒๑๓
เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลข ๑๓/๒๑๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนธิสัญญาที่ไทยทำไว้กับอังกฤษ ฉบับลงวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2398
 รัชกาลที่ 4 มีใจความดังนี้ .-

ข้อ 1. ว่าด้วยตั้งแต่นี้ไป พระเจ้าแผ่นดินกรุงบริเตนโดยเล่นกับพระเจ้าแผ่นดินที่จะสืบวงศ์ต่อไปภายหน้า กับด้วยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั้งสองพระองค์ ทั้งสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินไทย ที่จะสืบพระราชอิสริยยศต่อไปภายหน้า ให้มีเตตารักใคร่กับราบคาบไปชั่วฟ้าแลดิน แคมบังคาคนที่อยู่ในมังกัมอังกฤษ ซึ่งเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เสนาบดีฝ่ายไทย ก็จะช่วยบำรุงรักษาให้อยู่เป็นสุขสบาย ให้ค้าขายโดยสะดวก มีให้ผูหนึ่งผู้ใดฝ่ายไทยเข้มแข็งเบียดเบียนคนทีอยู่ในมังกัมไทยที่จะไปอยู่ในแคนอังกฤษ ขุนนางอังกฤษก็จะช่วยบำรุงรักษาให้อยู่เป็นสุขสบาย ให้ได้ค้าขายโดยสะดวก มีให้ผูหนึ่งผู้ใดฝ่ายอังกฤษเข้มแข็งเบียดเบียน

ข้อ 2. ว่าแคมบังคาการงานของคนทีอยู่ในมังกัมอังกฤษซึ่งเข้ามาอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร ก็ต้องฟังบังคับบัญชาของกงสุลทีเข้ามาตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร กงสุลจะไคทำตามหนังสือสัญญาแล ข้อหนังสือสัญญาเก่าทีมีโดยกเดียวจงทุกประการ แลจะได้มังกัมบัญชาคนในมังกัมอังกฤษให้ทำตามด้วย แลกงสุลจะบริรักษากฎหมายการค้าขายแลกฎหมายทีจะห้ามปรามมิให้คนทีอยู่ในมังกัมอังกฤษ ทำผิดล่วงเกินกฎหมายของอังกฤษกับไทยทีมีอยู่แล้ว แลจะมีค้อไปภายหน้า ถ้าคนอยู่ในมังกัมอังกฤษจะเกิดวิวาทกันขึ้นกับคนอยู่ในมังกัมไทย กงสุลกับเจ้าพนักงานฝ่ายไทยจะบริรักษาร้ระตคิคนคนอยู่ในมังกัมอังกฤษทำผิด กงสุลจะทำโทษตามกฎหมายอังกฤษ คนอยู่ในมังกัมไทยทำผิด ไทยจะทำโทษตามกฎหมายเมืองไทย ถ้าคนอยู่ในไค้มังกัมไทยเป็นความกันเอง กงสุลไม่เอาเป็นธุระ แลไทยกับอังกฤษยอมทีว่ากงสุลซึ่งจะเข้ามาตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร นั้นยังไม่ตั้ง ค้อเมื่อทำหนังสือสัญญาตกลงลงช้อกันแล้ว กำป็นอังกฤษเข้ามาค้าขาย ณ กรุงเทพมหานคร ใช้ธงอังกฤษมีหนังสือสำหรับลำเป็นสำคัญ กรมสินค้า หนังสือสัญญาประทับทราเข้ามาถึงแลเปลี่ยนกันหลังกงสุลจริงตั้งได้

ข้อ 3. ว่าคนซึ่งอยู่ในมังกัมไทยจะไปเป็นลูกจ้างอยู่กับคนอยู่ในมังกัมอังกฤษก็คิคนอยู่ในไค้มังกัมไทยทีมิได้เป็นลูกจ้างก็คิ ทำผิดกฎหมายเมืองไทย จะหนีไปอาศัยอยู่กับคนอยู่ในมังกัมอังกฤษซึ่งอยู่ในกรุง ฯ ถ้ามีพยานว่าทำผิดหนีไปอยู่กับคนในมังกัมอังกฤษจริง

กงสุลจะจับตัวส่งให้กับเจ้าพนักงานฝ่ายไทย ถ้าคนอยู่ในบังคับอังกฤษที่เข้ามาตั้งบ้านเรือน แลเข้ามาอาศัยทำขายอยู่ในกรุง ฯ ทำผิดหนีไปอยู่กับคนในไทยจริง ถ้ามีพยานว่าทำผิด หนีไปอยู่กับคนในไทยจริง กงสุลจะขอเอาตัว เจ้าพนักงานฝ่ายไทยจะจับตัวส่งให้ ถ้าพวกจีนหนีไปเป็นคนอยู่ในบังคับอังกฤษ ไม่มีสำคัญสิ่งไร เป็นพยานว่าเป็นคนอยู่ในบังคับ อังกฤษ กงสุลก็ไม่รับเอาเป็นธุระ

ข้อ 4. ว่าคนอยู่ในบังคับอังกฤษจะเข้ามาค้าขายทางหัว เมืองชายทะเล ซึ่งขึ้นกับกรุง ฯ ก็ค้าขายได้โดยสะดวก แต่จะอาศัยอยู่ได้ก็แต่ในกรุง ฯ ตามใน จังหวัดซึ่งกำหนดไว้ในหนังสือสัญญา ประการหนึ่งคนอยู่ในบังคับอังกฤษจะมาเช่าที่ปลูกเรือน ปลูกถัก แลจะซื้อเรือน ซื้อโรง ซื้อถัก ปลูกป่าแพงออกไป ในกำหนด 200 เส้น คือ 4 ไมล์ อังกฤษเขาได้แต่จะซื้อห่อซื้อไม่ได้ ถ้าอยู่ถึง 10 ปีแล้วจึงจะซื้อได้ ถ้าอยู่ยังไม่ถึง 10 ปี ท่านเสนาบดีจะไปขอให้ซื้อได้ ที่นอกกำหนด 200 เส้นนั้น คนอยู่ในบังคับอังกฤษจะซื้อ จะเช่าที่เรือที่สวน ที่ไร่ ที่นา ตั้งแต่กำแพงเมืองออกไปเกินกว่าล้ง เรือแจว เรือพาย ทาง 24 ชั่วโมง จะซื้อ จะเช่าเมื่อใดก็ซื้อได้ เขาได้ แต่เมื่อคนอยู่ในบังคับอังกฤษจะซื้อที่ ซื้อเรือน จะต้องบอกกงสุล ฯ จะได้บอกเจ้าพนักงานฝ่ายไทย เจ้าพนักงานกับกงสุลเห็นว่า คนที่จะซื้อนั้นเป็นคนที่มาหากินโดยจริง เจ้าพนักงานกับกงสุลจะช่วยวากลาให้ซื้อให้เขา ความราคสมสมควร แล้วจะได้ดูแลที่ทั่วทั้งสี่ปีประทัมตรา เจ้าพนักงานให้ไว้ เป็นสำคัญ แล้วจะได้ฝากเจ้าเมืองกรมการให้ช่วยดูแลทำนุบำรุงกวย และใหญ่ที่ไปอยู่นั้นพึ่งบังคับบัญชา เจ้าเมืองกรมการตามยุติธรรม ศาสนาธรรมเนียมที่ทำได้ ทำส่วน ราษฎรบ้านเมืองนั้นต้องเสีย อยางไรก็ได้เสียตามชาวบ้านนั้นชาวเมืองนั้น ถ้าในกำหนด 3 ปีแล้ว ผู้ซื้อที่ไม้มือหรือตรา เวียนแรมเสียมิได้ตั้งการปลูกสร้าง เสนาบดีจะคืนเงินค่าที่ให้ จะตัดสินกันเอาที่นั้นด้วย

ข้อ 5. ว่าคนอยู่ในบังคับอังกฤษที่เข้ามาจะอาศัยอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร ต้องไปบอกกับกงสุลให้ก่อนไว้ ถ้าคนเหล่านี้จะออกไปทะเล ถ้าจะไปเที่ยวเงิน กำหนดทาง 24 ชั่วโมง ตามสัญญาไว้ที่จะให้คนในบังคับอังกฤษอยู่กงสุล จะไปขอหนังสือเบิกส่ง เจ้าพนักงานฝ่ายไทยให้ไป ถ้าคนในบังคับอังกฤษจะออกไปจากกรุง ฯ ถ้าคนนางเจ้าพนักงานฝ่ายไทย กับกงสุลว่า มีเหตุควรจะห้ามมิให้ออกไป กงสุลก็จะมิให้ออกไป ถ้าคนอยู่ในบังคับอังกฤษไป

เที่ยวในระหว่างทาง 24 ชั่วโมง กงสุลจะเขียนหนังสือไทยให้ไปจากนั้นชื่ออย่างนั้น รูปร่าง
อย่างนั้น มีรูปร่างอย่างนั้น แล้วจะตองให้เจ้าพนักงานฝ่ายไทยประทับตราหนังสือให้ไปเป็นสำคัญ
เจ้าพนักงานฝ่ายไทยคนหนึ่งชื่อแล้วให้คนหนังสือไปปล่อยตัวไปโดยเร็ว สงสัยว่าเป็นคนหนีก็ให้
ยิงเอาตัวไว้ แล้วให้มาบอกความกับกงสุลใหญ่

ขอ 6. ว่าคนซึ่งอยู่ในบังคับอังกฤษจะเข้ามาเที่ยวและจะเข้ามาอาศัยอยู่ ณ
กรุง ฯ จะถือศาสนาพุทธศาสนา ไทยก็ไม่ห้ามปราม เมื่อจะสร้างวัดขึ้นจะหาโลกีแต่ในที่
เสนาบดีจะโปรกให้ ถ้าคนอยู่ในบังคับอังกฤษซึ่งจะเข้ามาอยู่ ณ กรุง ฯ จะจ้างคนซึ่งอยู่ใน
บังคับไทยมาเป็นลูกจ้าง เสนาบดีฝ่ายไทยจะไม่ห้ามปราม ถ้าคนที่มิใช่คนจะมารับจ้างอยู่กับ
อยู่ในบังคับอังกฤษ มุขนายไมรู้ มุขนายจะมาเอาตัวไปก็เอาไปได้ ถ้าคนในบังคับอังกฤษ
ไปจ้างคนในบังคับไทยเป็นลูกจ้าง ไม่ได้ทำสัญญากับมุขนายเข้า ภายหลังถ้าเกี่ยวกับสิ่ง
หนึ่งสิ่งใด เสนาบดีฝ่ายไทยไม่ร่าระให้

ขอ 7. ว่าถ้าเป็นรบจะเข้ามาทอลูกหลานเมืองสมุทรปราการเข้ามาทอลูก
แต่จะขึ้นมา ณ กรุง ฯ ไม่ได้ เมื่อถ้าเป็นรบฆ่ารุกจะตองเข้าดู เสนาบดีเจ้าเมืองกรมการ
เห็นว่าเป็นรบจริง จะยอมให้เอามาเข้า ถ้าจะมีขุนนางถือหนังสือพระเจ้าแผ่นดินกรุงบริเตน
ให้ซึ่งกำปั่นรบเข้ามา ณ กรุง ฯ จะให้ขึ้นมาแต่ล่าเถียว ตองให้ขึ้นมาทอลอยู่ในป้อมป้อม
ปัจจุามิตร ป้อมป้อมปัจจุณิก อย่าให้ขึ้นมาทอน้อม เว้นไว้แต่เสนาบดีจะโปรกให้ขึ้นมาทอน้อม
จึงตมมาได้ ถ้าไม่มีเรือรบอังกฤษอยู่ในกรุง ฯ คนอยู่ในบังคับอังกฤษจะวิวาทกันขึ้นกงสุลจะ
ไประงับ ไทยจะให้ทหารไปช่วยกงสุลหอรระงับได้

ขอ 8. ว่าค่าธรรมเนียมปากเรือที่ไทยเรียกกับลูกกำปั่นอังกฤษ ตามสัญญาเก่า
ซึ่งทำไว้ ในคริสต์ศักราช 1326 นั้น จะยอมเลิกเสียตั้งแต่หนังสือสัญญานี้ใช้ได้ ทั้งนี้ไปจะ
ตองเสียแก่กำปั่นสิ่งของเขาเขาออก สินค้าเขาจะตองเสียภาษี 100 ละสาม จะเสียเป็น
ของๆจะเสียเป็นเงิน ก็กราคาคามราคาทองน้ำสุกแต่ใจเจ้าของจะเสีย ถ้าของเสียภาษี
100 ละสาม แร้วของจำหน่ายไม่ได้ จะเห็นอกกลับออกไปมากน้อยเท่าใด จะตองกิดภาษีสิ่ง
ของที่เหลือกินไว้กับเจ้าของให้ครบ การราคาสิ่งของไม่ตกลงกันตองไปบอกกงสุล ฯ จะเรียก

พอดอกหนึ่งๆ ต้องคน ช่วยคีราดาพอลมทว ถ้าถูกก้าอยู่ในบึงกับอังกฤษจะมีทุกเอาเดินเข้า
มา ณ กรุง ฯ ไม่ต้องเสียภาษี แต่ต้องขายเดินให้แกพวกทำไร่นาและโรงยาเดิน ถ้าไม่ซื้อ
เอาเดินไว้ ให้มันทุกถนออกไปไม่คงเสียอะไร ถ้าถูกก้าอยู่ในบึงกับอังกฤษเอาเดินไปลักลอบ
ขายทำนากับสัญญาชดนี้ให้รวมเอาเดินเสียให้สิ้น และของที่เป็นสินค้าที่จะมีทุกออกป็นั้น ตั้งแต่
ของสิ่งขึ้นเกินมาจนได้เป็นสินค้ามันทุกถนออกไป ให้เสียภาษีแต่ขึ้นเดียว ของสิ่งไรที่เป็น
สินค้าในกรุงเทพฯ ฯ จะเรียกเป็นสมภักภรรยาเรียกเป็นคานี่ป่า ภาษีในกรุง ภาษีปากเรือ
อย่างไรก็ให้เอาแต่ขึ้นเดียว ภาษีสินค้าในกรุงทุกสิ่งจะเรียกภาษีในกรุง ถ้าจะเรียกภาษี
ปากเรืออย่างไร โลกกำหนดแล้วในพิภคคีอยู่กันหนังสือสัญญาแล้ว โดยยอมกันเป็นชัดแล้วว่า
ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่คงเสียภาษีข้างในแล้ว เมื่อลงเรือไม่คงเสีย พวกถูกก้าอยู่ในบึงกับ
อังกฤษจะซื้อสินค้า ยอมให้ชดกับผู้ทำ ผู้ปลูก และของที่เขาขายนั้น ถ้าผู้ใดหนึ่งจะซื้อ ยอมให้
ขาย มีใหญ่หนึ่งผู้ใดชดขวางห้ามปราม ภาษีที่กำหนดในพิภคคีสัญญานี้ สินค้ามันทุกเรือไทยจีน
ที่เคยเสียแล้ว ฝ่ายไทยจะยอมลดภาษีให้เรือไทยจีนและชาติอื่น ๆ ก็จะไม่ยอมลดให้ถูกก้าซึ่ง
อยู่ในอังกฤษเหมือนกัน ถูกก้าอยู่ในบึงกับอังกฤษจะเข้ามาขอเรือ ณ กรุง ฯ เสนาบดียอม
ให้ทอแล้วก็ทอได้ และช่างปลาเกลือของสามสิ่งนี้ในกรุง ฯ ไม่บริบูรณ์ มีหมายประกาศห้าม
ไม่ให้ออกไปก็ได้ เงินทองและของสำหรับตัว เขาออกไม่คงเสียภาษี

ข้อ 9. ว่าความในกฎหมายซึ่งคิดในสัญญานี้ กงสุลกับเจ้าพนักงานฝ่ายไทย
พร้อมกันจะคงรักษา และคงบังคับกับไหนทั้งปางกระทำกฎหมาย เจ้าพนักงานฝ่ายไทย
กับกงสุลจะคิดจกแจงเพิ่มเติมกฎหมายหวังจะรักษาหนังสือสัญญา ให้เจริญก็ทำได้ เงินที่รับ-
ใหม่และของที่รับ เพราะทำพิภคคีสัญญานี้คงส่งเป็นของในแผ่นดินก่อน เมื่อกงสุลจะเข้ามาตั้งอยู่
ณ กรุง ฯ เจ้าของเรือแลกับตัวนายเรือจะว่าราชการค้าขายกับเจ้าพนักงานฝ่ายไทยก็ได้

ข้อ 10. ว่าถ้าฝ่ายไทยยอมให้สิ่งใด ๆ กับชาติอื่น ๆ นอกจากหนังสือสัญญานี้
ก็จะคงยอมให้อังกฤษแลคนในบึงกับอังกฤษเหมือนกัน

ข้อ 11. ว่าเมื่อพ้น 10 ปี ตั้งแต่ประกาศเปลี่ยนแปลงหนังสือสัญญานี้แล้ว
ถ้าฝ่ายไทย ฝ่ายอังกฤษจะขอเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในหนังสือสัญญานี้ และข้อใด ๆ ในหนังสือสัญญาเก่า

ซึ่งทำไว้ในคริสต์ศักราช 1626 ซึ่งมีโดยกเดียนั้น และข้อใด ๆ ในกฎหมายค้าขายแลพิภักทภาษี
ที่ติดอยู่กับหนังสือสัญญาี้ แลกฎหมายที่จะทำต่อไปภายหน้า เมื่อใดบอกให้รู้ก่อนปีหนึ่งแล้ว
จะตั้งขุนนางฝ่ายไทย อังกฤษ เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมได้ตามแต่เห็นควรด้วยกันทั้งสองฝ่าย

ข้อ 12. ว่าหนังสือสัญญาี้ทำไว้เป็นอักษรไทยฉบับหนึ่ง เป็นอักษรอังกฤษ
ฉบับหนึ่ง ขอความทองกัน เมื่อหนังสือสัญญาี้ประทับตราเข้ามาเปลี่ยนแล้วไว้ได้ เมื่อ ๗
วันที่ 6 เดือนเอปรีล คริสต์ศักราช 1856 ปี คิตเป็นไทย ๗ วันอาทิตย์ เดือนห้า ขึ้นค่ำหนึ่ง
จุลศักราช 1219 ปีมีโรงอักษุศก ผู้สำเร็จราชการฝ่ายไทย ฝ่ายอังกฤษทำหนังสือสัญญาี้
เขียนเป็นสี่ฉบับ แลลงชื่อประทับตรา ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ทำไว้ในกรุงเทพมหานครอมรรัตน
โกสินทรมหินทรายุทธยา ๗ วันพุธ เดือนหก ขึ้นสองค่ำ ปีเถาะ สัปตศก ฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : ประชุมกฎหมายประจำแ่ก เล่มเพิ่มเติม หน้า 8

ร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2421

กฎหมายส่วนนี้บังคับเรือกลไฟและเรือใบต่าง ๆ ที่บรรทุกน้ำมันปิโตรเลียม
เข้ามาในกรุงเทพมหานคร และบังคับลูกค้ายที่จะซื้อขายน้ำมันปิโตรเลียม

ข้อ 1 ว่า เรือกลไฟและเรือใบลำหนึ่งลำใด ที่บรรทุกน้ำมัน น้ำมันปิโตรเลียม
เข้ามาในกรุงเทพมหานคร เกิน 500 ทัน แล้วต้องทอดสมอท้ายโรงน้ำมัน ทุแหวะที่สะพาน
โรงน้ำมันก็ได้ ให้ขนน้ำมันขึ้นไว้ในโรงน้ำมันเสียก่อนแล้วจึงจะเข้ามาได้

ข้อ 2 ว่า เรือกลไฟทุเรือใบลำหนึ่งลำใดที่บรรทุกน้ำมันไม่ถึง 500 ทัน
เรือลำนั้นจะเข้ามาได้ แต่ต้องขนน้ำมันส่งไปไว้ที่โรงในกำหนด 48 ชม. นับตั้งแต่วันที่
เข้ามาทอดสมอแล้ว

ข้อ 3 ว่า เรือกลไฟทุเรือใบลำหนึ่งลำใด ที่จะขึ้นบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมลง
เรือก็ได้ ถ้าขนน้ำมันปิโตรเลียมขึ้นจากเรือก็ดี ห้ามมิให้มีผู้ถือไฟทูปหรือไฟกลองเข้ามาใกล้
เคียงน้ำมัน ในเวลาที่ขนขึ้นลงนั้น ให้เจ้าของน้ำมันผู้รับน้ำมันขนขึ้นนั้นต้องเป็นธุระระวัง
ตามข้อบังคับนี้

ข้อ 4 ว่า ห้ามมิให้เรือกลไฟทุเรือใบลำหนึ่งลำใด บรรทุกน้ำมันลงเรือ
เรือกลไฟ เรือใบ ขนน้ำมันขึ้นไว้บนสะพานเกินแปดสิบขึ้นไป

ข้อ 5 ว่า เรือลำหนึ่งลำใดที่บรรทุกน้ำมันปิโตรเลียม เข้ามาในกรุงเทพ ฯ
ถ้าเจ้าของเรือจะไปจำหน่ายน้ำมันที่ในกรุงเทพ ฯ เรือลำนั้นจะต้องทอดสมออยู่ท้ายโรง
น้ำมัน ถ้าจะเข้ามาต้องขนน้ำมันขึ้นไว้ที่โรงน้ำมันเสียก่อนจึงจะเข้ามาได้ ถ้ามีแต่เพียง
แปดทันก็ไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย

ข้อ 6 ว่า เรือลำเดียวลำหนึ่งลำใดที่บรรทุกน้ำมันปิโตรเลียม ต้องประพาศ
ตามกฎหมายนี้ทุกประการ แต่ในเวลาที่ยังบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมอยู่นั้น เวลาบ่าย 5 โมงแล้ว
ห้ามมิให้เรือลำนั้นอยู่ในกำหนดที่ใกล้เคียงบ้านเรือน ให้เรือลำนั้นลอยไปจอดท้ายโรงน้ำมัน

ข้อ 7 ว่า ลูกค้ายที่เขาน้ำมันเข้ามาควยเรือลำหนึ่งลำใด ถ้ามีเกิน 8 ทันแล้ว
พอเรือลำนั้นเข้ามาในกรุงเทพ ฯ แล้ว เจ้าของน้ำมันต้องบอกส่งน้ำมันไปไว้ที่โรงน้ำมัน

ข้อ 8 ว่า พอลก้าผู้ใดที่จะเอาน้ำมันปิโตรเลียมไว้ที่กร้าน บ้านเรือน โรง เรือ แพ ที่ในกำหนดใกล้เคียงบ้านเรือนในกรุงเทพฯ นั้น ไว้ได้แต่ 8 หีบ คิดเป็น 80 กดลอน ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดเอาน้ำมันไว้ในที่แห่งเดียวเกิน 8 หีบ เป็นอันขาด

ข้อ 9 ว่า ลูกคาที่ไ้รับน้ำมันไว้ น้ำมันตองไว้ในถึงของเขาเอง ฤเอาไว้ที่อื่น หนีมิเผาปิกก็ได้ ห้ามมิให้เอาน้ำมันไว้ในที่สาธารณะที่ไม่มีเผาปิกด้วย เพื่อจะไม่ให้ถูกไฟไหม้ ผู้หนึ่งผู้ใดจะซึกไม้ซึกไฟสูงบุหรืหรือคดอง แลไฟอื่น ๆ แลเมื่อจะขายปดิก ผู้ที่ขายน้ำมันนั้น ตองเป็นธุระระวังอย่าขายกวยภาชนะไม่มีเผาปิก

ข้อ 10 ว่า โรงที่รับส่งน้ำมัน จะเปิดรับส่งน้ำมันตั้งแควเวลาเช้า 2 โมง จน ภาย 5 โมง แลผู้จัดการโรงน้ำมันจะคิดค่าเช่าโรงน้ำมันหีบหนึ่งเดือนละ 4 เซนตกริ่ง ถ้า เอาไว้ไม่ถึงเดือน ตองเรียก 4 เซนตกริ่ง เหมือนกันกับคายน้ำมัน 2 เซนต แลคาส่งน้ำมัน อีก 2 เซนต เจ้าของน้ำมันที่เอาน้ำมันไว้ในโรงตองเสียทุกเดือนที่ขึ้นขึ้นชนลงด้วย

ให้เรือลูกคาทั้งปวงที่บรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมเข้ามาจำหน่าย ณ กรุงเทพฯ ฯ กวยเรือลำเดียวใหญ่นอย แลนายหางพอลก้ากับราษฎร แลชาวต่างประเทศทั้งปวง ที่จะซอขาย น้ำมันปิโตรเลียมในกรุงเทพฯ ฯ นี้ ประพฤติการให้ถูกตองตามชอกกฎหมายนี้จงทุกซอทุกประการ ถ้าเรือลำหนึ่งลำใด ฤผู้หนึ่งผู้ใด กระทำให้ผิดตามชอกกฎหมายนี้ซอหนึ่งซอใด แลจะปรับไหม ความสมควรไม่ให้เกิน 400 บาท ทุกครั้ง

ชอกกฎหมายซึ่งไ้ทำไว้จำเพราะจำไ้กันไว้มิให้เกิดเพลิงขึ้น เพราะผู้ที่ไ้รับน้ำมัน ปิโตรเลียมนั้น แลจะเอาซอหนึ่งซอใดในกฎหมายนี้ ฤคาปรับไหมนั้นจะยกไปลบกลางชอกกฎหมาย แฉนคินที่วากวยอาชญาไฟไหม้ แลไทยผู้ซึ่งที่ทำผิดเพราะทำให้ไฟไหม้ ให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียไป นั้นไม่ไ้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
น้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2481

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตยทิพอาภา
พล. จ. เจ้าพระยาพิชัยนาคร โยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ 13 เมษายน พุทธศักราช 2482
เป็นปีที่ 6 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดวางระเบียบการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

ความเบื้องต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช 2481"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนด 90 วัน นับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และ
ข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

ขอความทั่วไป

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้ว่าราชการจังหวัดได้แต่งตั้งขึ้นให้ทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

"น้ำมันเชื้อเพลิง" หมายความว่า ของเหลวทั้งปวงที่เรียกว่า รอคอยล์ เคโรซีน ปาราฟิน เปโตรเลียม แกสโซลีน เบนโซล เบนโซลีน เบนซิน นัฟธา น้ำมันดิน หรือน้ำมันอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม ถ่านกึ่งลิกไนต์ ซีสต์ เซลลูโลส บิทูเมน หรือสิ่งซึ่งประสมขึ้นจากสิ่งอื่นอีกอย่างหนึ่งตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่า คอยล์ การซื้อขายน้ำมันเชื้อเพลิงให้ใช้บังคับถึงการแลกเปลี่ยนและการให้น้ำมันเชื้อเพลิงด้วย

มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในราชการทหาร

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน และออกกฎหมายกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งไม่สูงกว่าอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 2

การนำเข้า

มาตรา 8 ผู้ใดนำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาจากต่างประเทศ จะต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามกฎกระทรวง เว้นแต่

แต่น้ำมันที่นำเข้ามาในครั้งหนึ่งไม่เกิน 2,500 ลิตร หรือแบ่งนำย่อยเข้ามาในเดือนหนึ่งรวมกันไม่เกิน 2,500 ลิตร หรือเป็นน้ำมันซึ่งจำเป็นต้องใช้เกินเครื่องและบรรจุอยู่ในถังน้ำมันของยานพาหนะ

ใบอนุญาตเหล่านี้ ให้มีอายุไม่เกิน 5 ปี และให้ใช้เฉพาะตัว

มาตรา 9 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้นำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาจากต่างประเทศตามความในมาตรา 8 นั้น ถ้าจำนวนน้ำมันที่นำเข้ามาครั้งหนึ่งเกินกว่า 2,500 ลิตร ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อนนำเข้า แต่ถ้านำย่อยเข้ามาในเดือนหนึ่งรวมกันเกินกว่า 2,500 ลิตร ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อนนำน้ำมันเที่ยวสุดท้ายเข้ามา ซึ่งจะทำให้จำนวนน้ำมันที่นำเข้ามาในเดือนนั้นรวมกันเป็นจำนวนเกินกว่า 2,500 ลิตร

มาตรา 10 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตต้องส่งบัญชีที่ถูกต้องแท้จริง แสดงราคาคุณภาพ ชนิด จำนวนน้ำมันเชื้อเพลิงที่เหลืออยู่ และจำนวนที่จำหน่ายได้ในเดือนหนึ่ง ๆ ต่อรัฐมนตรีภายในวันที่ 5 ของเดือนใหม่ทุก ๆ เดือน

มาตรา 11 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้นำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่นำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาตามจำนวนที่กำหนดไว้ ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานทราบโดยทันที

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในที่เก็บไม่น้อยกว่าครึ่งของจำนวนที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในปีหนึ่ง เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตเป็นอย่างอื่น

แต่ถ้ารัฐมนตรีได้สั่งอนุญาตให้เลิกกิจการแล้ว ก็ให้ผู้ได้รับอนุญาตจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่สำรองไว้นั้นได้

มาตรา 12 ถ้าผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการก่อนครบกำหนดใบอนุญาต ให้แจ้งให้รัฐมนตรีทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 6 เดือน ก่อนเลิก

รัฐมนตรีจะสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตดำเนินกิจการต่อไปอีกจนครบกำหนดใบอนุญาตก็ได้ ถ้าเห็นจำเป็นเพื่อเหตุแห่งความมั่นคงของชาติ หรือเหตุอื่น ๆ แห่งนโยบายสาธารณะ

หมวด 3

การกีดกันการรอง

มาตรา 13 การกีดกันการรองน้ำมันเชื้อเพลิงให้เป็นวัตถุแห่งการผูกขาด
ที่รัฐบาลประกอบหรือควบคุม

หมวด 4

การกำหนดราคา

มาตรา 14 รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดราคา หรือเปลี่ยนแปลงราคาสูงที่สุดและ
ต่ำที่สุดของน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศไทย กล่าวคือ

- (ก) ราคาขายส่ง
- (ข) ราคาขายปลีก
- (ค) ราคาขายอะแพะท้องถิ่น

มาตรา 15 ในการกำหนดราคาสูงที่สุดและต่ำที่สุดตามความในมาตรา 14
ให้อาศัยราคาตลาดในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดแห่งน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบกับค่าใช้จ่ายใน
การนำเข้าประเทศไทย การจำหน่าย และปัจจัยอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

หมวด 5

การควบคุม

มาตรา 16 เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจตราในสถานที่เก็บหรือจำหน่าย
น้ำมันเชื้อเพลิง และมีอำนาจนำตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงมาทดลองได้ จักเห็นสมควรและผู้ที่
รับใบอนุญาตต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานเรียกร้องขอตรวจ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงหลักฐานและ
เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น

มาตรา 17 รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งกักใบอนุญาตที่ออกให้แล้วนั้นได้ชั่วคราว เพื่อเหตุแห่งความมั่นคงของชาติ หรือเหตุอื่น ๆ แห่งนโยบายสาธารณะ

มาตรา 18 รัฐมนตรีมีอำนาจจำกัดจำนวนน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะนำเข้ามา ความต้องการของประเทศ

มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรี เป็น ประธาน และมีกรรมการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้น

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 20 ผู้ใดนำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาโดยมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๘ หรือ มาตรา ๙ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ และให้ริบน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำเข้ามานั้นด้วย

มาตรา 21 ผู้ใดรับใบอนุญาตละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 หรือมาตรา 12 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 22 ผู้ใดรับใบอนุญาตละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 หรือมาตรา 16 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 23 ผู้ใดทำการกลั่นกรองหรือแปรรูปน้ำมันเชื้อเพลิง โดยฝ่าฝืน มาตรา 13 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา 24 ผู้ใดจะโดยตนเอง หรือแทนบุคคลอื่นก็ตาม กระทำการโดยทาง ตรงหรือโดยทางอ้อม หรือด้วยกลอุบายโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามราคาที่รัฐมนตรี กำหนดไว้ตามความในมาตรา 14 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 25 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

1. ค่าขอต่าง ๆ ครั้งละไม่เกิน 1 บาท
2. ใบอนุญาตนำเข้าครั้งละไม่เกิน 10 บาท
3. ใบอนุญาตอื่น ๆ ไม่เกินครั้งละ 10 บาท

(56 ร.จ. 327 ตอนที่ 5 ลงวันที่ 17 เมษายน 2482)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญญา

ลงวันที่ 6 เมษายน 2490 (1947)

ระหว่าง

กระทรวงกลาโหม

(ในชื่อของกระทรวงเอง และเพื่อส่วนได้เสีย
ของกระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง
กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย)

กับ

บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

และ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัทน้ำมัน สแตนดาร์ด แวกยูอัน

(ดำเนินา)

วันที่ 5 เมษายน 2490 (1947)

กระทรวงกลาโหม (เพื่อส่วนได้เสียของกระทรวงเอง และเพื่อส่วนได้เสียของกระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย) ตามที่รัฐบาลได้มอบอำนาจโดยมอบให้กระทำการแทนบรรดากระทรวงทั้งนี้ เพื่อความประสงค์ทั้งสิ้นแห่งสัญญาและโครงการทั้งสิ้นเนื่องจากสัญญา) ต่อไป เว้นแต่จะได้อำนาจไว้โดยเฉพาะ เรียกว่า "กระทรวง" ฝ่ายหนึ่ง กับบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทยจำกัด และ บริษัทน้ำมันลแตนคาร์ค แลกันต่อไป เรียกว่า "บริษัท" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ รัฐบาลได้ประสงค์ที่จะจำหน่ายให้แก่บริษัทโดยการขายหรือให้เช่า ซึ่งทรัพย์สินและบรรดาสิทธิ ซึ่งกระทรวงกลาโหม (กรมเชื้อเพลิง) เป็นเจ้าของหรือซื้อขาย และบริษัทก็ได้ตกลงที่จะซื้อ หรือรับเช่าทรัพย์สินและบรรดาสิทธิดังกล่าวแล้ว โดยมีข้อไขและเงื่อนไขดังได้ตกลงกันไว้ข้างล่างนี้

และโดยที่ รัฐบาลได้ประสงค์ด้วย ที่จะให้บริษัทเช่าที่ดินบางแปลงและท่าเทียบเรือสำหรับรถไฟ ซึ่งในกรณสิทธิของกระทรวงคมนาคม (กรมรถไฟ) ที่กรมเชื้อเพลิงเคยใช้เกี่ยวกับงานของกรมอยู่จนบัดนี้ และบริษัทก็ได้ตกลงที่จะรับเช่าที่ดินและท่าเทียบเรือดังกล่าวแล้ว โดยมีข้อไขและเงื่อนไขดังได้ตกลงกันไว้ข้างล่างนี้

และโดยที่ รัฐบาลได้ประสงค์อีกด้วย ภายใต้สัญญาข้อบังคับของกระทรวงคมนาคม (กรมเจ้าท่า) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงพาณิชย์ ที่จะให้บริษัทมีสิทธิสร้างท่าเทียบเรือ ซึ่งจะได้รับอนุญาตด้วยกันกับท่าเทียบเรือซึ่งมีอยู่แล้ว เพื่อการนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และที่จะนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้และผลิตภัณฑ์เรือชนิดอื่น ๆ อันจำเป็นแก่ธุรกิจน้ำมันของบริษัท ตลอดระยะเวลาต่าง ๆ แห่งการเช่าตามที่ตกลงกันไว้ข้างล่างนี้ จะสร้างที่เก็บรักษาผลิตภัณฑ์ทั้งวัน และที่จะส่งออกซึ่งโรงกลั่นน้ำมัน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งโรงกลั่นน้ำมัน ซึ่งได้ซื้อจากกระทรวงกลาโหม

และโดยที่ การร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ทรัพย์สิน บรรดาสิทธิ และที่ดินที่กล่าวแล้วโดยบริษัทนั้น
 ให้เจตนาจะให้เป็นการชั่วคราว และบริษัทปรารถนาที่จะดำเนินการในค้ำประกันของธุรกิจ
 ในประเทศไทยของแต่ละบริษัทต่างหากและเป็นอิสระจากกันโดยเร็วเท่าที่พฤติการณ์จะอำนวยให้
 ได้

ฉะนั้น จึงได้สัญญากันดังต่อไปนี้

๑. บทเฉพาะกระทรวงกลาโหม (กรมเชื้อเพลิง)

ข้อ 1. โดยสัญญานี้ กระทรวงกลาโหม (กรมเชื้อเพลิง) ขายให้บริษัทและ
 โภคภัณฑ์ บริษัทซื้อไว้ ซึ่งสิทธิ กรรมสิทธิ และส่วนได้เสียทั้งหมดของกระทรวง ในโรงงาน
 วิศวกรรม เครื่องจักร อาคาร ถนน สะพาน และสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์อย่างอื่นทั้งสิ้นแห่งสิ่งนั้น ๆ
 ที่รวมอยู่และใช้เกี่ยวกับโรงกลั่นน้ำมันและสิ่งประจำที่ของกรมซึ่งกล่าวแล้ว ตั้งอยู่ที่ถนนทริย
 โภคภัณฑ์พระนคร กับที่เกาะปรง และเกาะขามใหญ่ โดยทรัพย์สินทั้งหมดที่ขายนี้มีพรรณาและ
 รายละเอียดในบัญชีแจ้งไว้ในใบต่อท้ายสัญญานี้ หมายเลข และในแผนผังหมายเลข 1, 2
 และ 3 แนบใบต่อท้ายนั้น

ข้อ 2. (ก) ราคาซื้อพึงชำระโดยบริษัทสำหรับทรัพย์สินทั้งหมดซึ่งระบุไว้ในข้อ 1
 เว้นแต่เครื่องสูบน้ำใหม่สิบห้า (15) เครื่อง ลงบัญชีไว้ในใบต่อท้าย หมายเลข ซึ่ง
 กล่าวแล้วนั้น เป็นเงิน สองแสนสี่หมื่นปอนด์สเตอร์ลิง (240,000 ปอนด์) และบริษัทจะต้อง
 จ่ายเจ้าบัญชีขอรัฐบาลเป็นงวด ๆ ดังต่อไปนี้

(1) จำนวนหนึ่งแสนสองหมื่นปอนด์ (120,000) ปอนด์ ให้แก่ธนาคาร
 แห่งประเทศอังกฤษ ในลอนดอน สำหรับเข้าบัญชีของธนาคารเพเคอร์ลีเลิฟ แห่งนิวยอร์ก ที่
 วอลล สตรีต นิวยอร์ก สำหรับเข้าบัญชีของธนาคารแห่งประเทศไทย ภายในสิบสี่ (14) วัน
 นับแต่วันเซ็นสัญญานี้ โดยจำนวนเป็นเหรียญดังกล่าวนั้น เป็นจำนวนซึ่งตกลงกันเพื่อความ
 สมประสงค์แห่งสัญญาข้อนี้ว่า ทำกับการชำระค่าแลกเปลี่ยน สเตอร์ลิง ตามอัตรา 4.03 เหรียญ
 ปอนด์ หรือหนึ่งหมื่นเจ็ดพันสามร้อยหกสิบเก้าปอนด์เก้าชิลลิงหกเพนส์ (ปอนด์ 17,359 - 9 - 6)

(8) คุลยคังค่างแห่งราคาซื้อตั้งกล่าวแล้วนั้น ให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ในลอนดอน เพื่อเข้าบัญชีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นสเตอร์ลิง ภายในสิบสี่ (14) นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้เสร็จการจดทะเบียนสัญญาเป็นหลักฐานในการขายทรัพย์สินที่กล่าวแล้วนั้น และการจดทะเบียนสัญญาเข้าอันจำเป็นแก่การที่จะให้บังเกิดผลแก่ข้อ 4, 5 และ 21

(ข) ราคาขายสำหรับเครื่องสูบเว็ยน์สิบห้า (15) เครื่อง ซึ่งกล่าวแล้วนั้น เป็นเงิน ห้าหมื่นสี่พันสามร้อยยี่สิบห้าบาท (14,325 บาท) ซึ่งบริษัทจะต้องจ่ายให้แก่กระทรวงในอัตรา เก้าร้อยห้าสิบห้าบาท (955 บาท) ต่อหนึ่งเครื่อง ตามที่และเมื่อจะส่งมอบให้แก่บริษัท

ข้อ 3. กระทรวงกลาโหม (กรมเชื้อเพลิง) สัญญา

(ก) ว่าในกรณีนี้เมื่อหนึ่งเมื่อโคสตามิวิการที่หลักเมือง กรุงเทพฯ จะไม่เป็นที่ต้องการต่อไปสำหรับใช้เพื่อความประสงค์ของรัฐบาลแล้ว ให้บริษัทมีสิทธิเลือกเป็นบุคคลแรกที่จะซื้อสถานีที่กล่าวนั้น หรือที่จะเช่าสถานีและที่ตั้งสถานีไว้เป็นกำหนดตรงกับระยะเวลาเหลืออยู่แห่งการเช่าตาม ข้อ 4 (ก) หรือกับการต่ออายุของการเช่านั้น ๆ

(ข) ให้บริษัทมีสิทธิเลือกเป็นบุคคลแรกที่จะซื้อเครื่องสูบเว็ยน์ใหม่จำนวน สิบห้า (15) เครื่อง ซึ่งบัดนี้รัฐบาลเก็บรักษาไว้ เป็นราคาซึ่งคู่สัญญาจะได้ตกลงกันในขณะขาย ในกรณีนี้รัฐบาลไม่ต้องการเครื่องสูบตั้งวางนี้ หรือเครื่องสูบบางเครื่อง

ข้อ 4. (ก) โดยสัญญานี้ กระทรวงกลาโหม (กรมเชื้อเพลิง) สัญญาที่จะให้เช่า และโดยสัญญานี้บริษัทสัญญาที่จะรับเช่า เป็นระยะเวลาสามสิบ (30) ปี นับแต่วันเสร็จการส่งมอบและครอบครองตาม ข้อ 22 แห่งสัญญานี้ โดยพึงชำระค่าเช่าล่วงหน้าในอัตราตารางวาละหนึ่ง (1) บาทต่อปี ซึ่ง

(1) ที่ดินทั้งแปลงที่ของนทริย์ หมายถึง มีขอบเขตดังแสดงไว้ เป็นสี่เหลี่ยมในแผนผังเลขที่ 3 และลงบัญชีไว้ในใบต่อท้าย ซึ่งกล่าวแล้ว และ

(ข) เว้นแต่ก่อนสิ้นระยะเวลาสามสิบ (30) ปี ดังกล่าวแล้ว จะได้ว่าสัญญาซื้อและขายบรรดาที่ดินที่กล่าวแล้วนั้นเสร็จ ระหว่างกระทรวงกลาโหมกับบริษัท ให้บริษัทมีสิทธิเลือกที่จะต่ออายุบรรดาสัญญาเช่าเดิมเป็นระยะเวลาอีกสามสิบ (30) ปี โดยมีข้อไขและเงื่อนไขเปรียบได้กับที่มีอยู่ในบรรดาสัญญาดังกล่าวแล้ว ซึ่งคู่สัญญาจะได้เจรจากกลงกัน ในกรณีข้อไขและเงื่อนไขดังกล่าวไม่เป็นที่ตกลงกัน ก็ให้เสนอปัญหาข้อนี้ต่ออนุสัญญาโค-ตุลาการ และระหว่างรอนผลการชี้ขาดของอนุสัญญาโคตุลาการ ถ้ามิได้แจ้งการชี้ขาดก่อนสิ้นระยะเวลาซึ่งกล่าวแล้ว ก็ให้ถือว่า บรรดาสัญญาเช่าเดิมยังคงใช้บังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะได้แจ้งถึงเวลานั้น และจะได้จดทะเบียนบรรดาสัญญาเช่าใหม่เนื่องจากนั้น

(ค) ให้บริษัทมีสิทธิที่จะให้เช่าช่วงบรรดาที่ดินที่กล่าวแล้ว ซึ่งได้เช่าไว้ตาม ข้อ 4 (ก) หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของที่ดิน ภายใต้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ทว่าพันธกรณีของบริษัทก็จะต้องไม่เสื่อมคลายแต่ประการใดเพราะเหตุนี้จึงจะต้องรับผิดชอบเต็มที่สำหรับการฝ่าฝืนอันหนึ่งอันใดต่อสัญญานี้ ซึ่งกระทำโดยผู้เช่าช่วงใด

(ฆ) ตลอดเวลาแห่งสัญญาเช่าซึ่งกล่าวแล้ว และการต่ออายุสัญญาฉบับ ให้บริษัทรับผิดชอบต่อความสะดวกในการเข้าสู่บรรดาที่ดินที่กล่าวที่ได้ให้เช่าตาม ข้อ 4 (ก) ข้างบน ซึ่งจะต้องมีความสะดวกไม่น้อยกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน

(ง) ให้บริษัทบำรุงรักษาบรรดาที่ดินที่ให้เช่าแก่บริษัทในสถานะและภาวะที่เท่ากับสถานะและภาวะปัจจุบันเป็นอย่างน้อย และนอกจากความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยเหตุสุดวิสัย ให้คืนที่ดินนั้น ๆ เมื่อสิ้นระยะเวลาแห่งบรรดาสัญญาเช่าซึ่งกล่าวแล้ว หรือการต่ออายุสัญญานั้น ๆ ในสถานะและภาวะดังกล่าวแล้ว

8. บทเฉพาะกระทรวงคมนาคม (กรมรถไฟ)

ข้อ 5. (ก) โดยสัญญานี้ กระทรวงคมนาคม (กรมรถไฟ) สัญญาที่จะให้เช่าและโดยสัญญานี้บริษัทสัญญาที่จะรับเช่า เป็นระยะเวลาสามสิบ (30) ปี นับแต่วันเสร็จการส่งมอบและครอบครองตาม ข้อ 22 โดยกำหนดค่าเช่าซึ่งพึงชำระล่วงหน้าในอัตราตารางวงละ ๑๐๐ (1) บาทต่อไป ซึ่ง

- (1) ที่ดินแปลงต่าง ๆ ทั้งสิ้นที่ของนนทรีย์ หมายถึง
และ ซึ่งมีขอบเขตแสดงไว้เป็นสีแสดในแผนผังที่ 1 และ
- (2) ทำเทียบเรือสำหรับรถไฟที่ของนนทรีย์ หมายถึง
แสดงไว้เป็นสีแสดในแผนผังที่ 1

(ข) ใ้สัญญากันว่า บทแห่งข้อ 4 (ข), (ค), (ง) และ (ง)
ข้างบน อันเกี่ยวกับสิทธิของบริษัทที่จะเลือกต่ออายุบรรคาสัญญาเช่า บรรคาสหิทธิของบริษัท
ที่จะให้เช่า ช่าง และที่จะรับความสะดวกในการ เข้าสู่ที่ดินและเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและการ
ในโดยบริษัทซึ่งที่ดินที่เช่านั้น ให้ใช้โดยอนุโลมแก่สัญญาเช่าซึ่งจะไ้ทำขึ้นตาม ข้อ 5 (ก)
และแก่บรรคาสหิทธิที่ดินและทำเทียบเรือสำหรับรถไฟซึ่งอยู่ในข่ายแห่งสัญญาข้อนั้น

ข้อ 6. ในกรณีที่กระทรวงคมนาคม (กรมรถไฟ) จะไม่ต้องการใช้บรรคาสหิทธิที่ดิน
ในกรรมสิทธิที่อยู่ภายในเขตอันรวมอยู่ในแผนผังซึ่งกล่าวแล้ว แต่ที่มีไ้ให้เช่าแก่บริษัท หรือ
ส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งที่ดินนั้น ๆ ระหว่างอายุแห่งสัญญาเช่าซึ่งกล่าวแล้ว ซึ่งจะไ้ทำเนื่องด้วย
ข้อ 5 (ก) และการต่ออายุสัญญาเช่านั้น ๆ ให้บริษัทมีสิทธิเลือกเป็นบุคคลแรกที่จะเช่าที่ดิน
บางส่วนของที่ดินนั้น ๆ ซึ่งไม่เป็นที่ต้องการดังกล่าวแล้ว ไว้เป็นระยะเวลาตรงกับระยะ
เวลาเหลืออยู่แห่งสัญญาเช่าดังกล่าวแล้ว หรือการต่ออายุใด ๆ แห่งสัญญา โดยมีข้อไขและ
เงื่อนไขเดียวกัน

ข้อ 7. (ก) ให้กระทรวงคมนาคม (กรมรถไฟ) มีสิทธิที่จะใช้ทำเทียบเรือ
สำหรับรถไฟที่กล่าวนั้น โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายบรรคาสหิทธิของรถไฟและบริษัทจะต้อง
รับผิดชอบของทำเทียบเรือ นั้น ที่เรียกว่า "สถานที่ 2" ให้ว่าง และสงวนไว้เสมอสำหรับ
ใช้กรมรถไฟใช้แต่ฝ่ายเดียว

(ข) กรมรถไฟจะต้องแจ้งให้บริษัททราบล่วงหน้าตามสมควรก่อนบรรค
าจะมาถึง และบริษัทจะต้องจัดแจงให้ทำเทียบเรือที่ว่างเปล่าเมื่อเรือแต่ละลำมาถึง เพื่อ
กรมรถไฟจะได้ขึ้นของขึ้น (ถ้ามี) ถ้าบริษัทบกพร่องในข้อนี้ก็ต้องรับผิดชอบสำหรับค่าเสียหายใด ๆ
ในทางที่เป็นค่าเสียหายเวลาหรือในทางอันเกิดจากการบกพร่องดังกล่าวนี้ อันเป็นเหตุล่าช้าในการ
เทียบ และ/หรือ ปลอยบรรคาสหิทธิเรือดังกล่าว

(ค) ในประการคล้ายกัน ให้กระทรวงคมนาคมรับผิดชอบบริษัท สำหรับค่าเสียหายใด ๆ ซึ่งบริษัททั้งสองหรือแต่ละบริษัทจะได้รับในทางที่เป็นค่าเสียเวลา หรือในทางอื่นอันเป็นผลของความล่าช้าในการเทียบและ/หรือปล่อยเรือ ณ ท่าเทียบที่กล่าวแล้ว ซึ่งเรือดำใต้อันหนึ่งหรือทั้งสองลำจะมาสำหรับ หรือที่จะรับบรรทุกสินค้าโดยบริษัท โดยเหตุละเว้นของเรือดำใต้อันหนึ่งหรือทั้งสองลำให้ทราบล่วงหน้าถึงกำหนดไว้ข้างบนนั้น ที่ไม่เทียบทันเวลาหรือโดยเหตุละเว้นในการขนของลงจากเรือและ/หรือปล่อยเรือจากท่าเทียบที่กล่าวแล้ว ภัยความเสียหายตามปกติ

ข้อ 8. ให้กระทรวงคมนาคม (กรมรถไฟ) มีสิทธิที่จะใช้ที่ดินแปลงที่กล่าวแล้ว หมาย " " แสดงไว้ในแผนผังที่ 1 เพื่อเป็นที่กองพัสดุรถไฟไว้กลางแจ้งนานเท่าที่จะจำเป็น แต่หาว่าการกองไว้ดังกล่าวนี้จะต้องไม่กีดขวางการสร้างความเทียบเรือใดก็ตามที่ที่ดินแปลงนั้นที่บริษัทอาจสร้างขึ้นตามข้อ 13 หรือแก่การเข้าสู่หรือออกจากท่าเทียบเรือดังกล่าวนี้

ข้อ 9. (ก) ให้กระทรวงคมนาคม (กรมรถไฟ) มีสิทธิใช้ทางบนที่ดินที่กล่าวแล้ว บรรดาที่ให้เขาแก่บริษัทตาม ข้อ 5 (ก) แต่หาการใช้สิทธิเช่นว่านี้ สำหรับจรรยาจรเดือนจะต้องจำกัดแก่การใช้ถนนที่แสดงไว้เป็นสีเหลืองในแผนผังที่ 1 และสำหรับบุคคลอื่นเท่าจะต้องจำกัดเพียงถนนและทางเข้าสู่ที่ดินจากบรรดาปากทางอื่น เป็นที่ยอมรับกันที่จัดให้ถนนของบริษัประจําอยู่ แต่บรรดาการจำกัดเช่นว่านี้จะต้องไม่เป็นการกีดขวางเสรีภาพอย่างเต็มที่ในอันที่บุคคลผู้มีหน้าที่ในธุรกิจหรือการงานของกรมรถไฟจะเข้าสู่สถานที่ของรถไฟโดยถนนและทางเท่าที่กล่าวแล้ว

(ข) ภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดเกี่ยวกับจรรยาจรเดือน และการเห็น กำหนดไว้ในข้อ 9 (ก) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลผู้ทำการตามหน้าที่ และบุคคลอื่นใดซึ่งอาจรวมหรืออันสมควร มีสิทธิใช้ทางบนที่ดินที่เขาแก่บริษัทตามข้อ 5 (ก) ที่กล่าวแล้ว เพื่อความประสงค์ที่จะเข้าสู่และออกจากโรงงานหมอกม โรงงานแอสฟัลต์ และโรงงานช่างที่ตั้งอยู่ข้างท่าเทียบที่กล่าวแล้ว หมาย " " แสดงเป็นสีแดงในแผนผังที่ 1 และเข้าสู่และออกจากบรรดาที่ดินที่กล่าวแล้วที่มีไว้ให้เขาแก่บริษัทที่อ้างถึงใน ข้อ 6

(ค) ใ้บริษัทมีสิทธิที่จะใช้ทางบนบรรดาที่ดินที่กล่าวแล้ว ใ้บริษัทใด
เขาสำหรับจราจรรถเลื่อนบนถนนแสดง ไว้เป็นสี่เหลี่ยมในแผนผังที่ 1 และสำหรับบุคคลเดิน
เท้าบนถนนดังกล่าวนั้น และทางที่ขอมริบรูกันอันกรรมรถไฟใ้ข้อยู่เป็นปรกติ อนึ่ง ใ้บริษัทมี
สิทธิที่จะใช้ทางเพื่อความประสงค์ต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) การตรวจ ซ่อม หรือ (ตามที่มิบทไว้ใน ข้อ 10 (ข)
ข้างกลาง การคักแปลงหรือเพิ่มเส้นทาและ/หรือ เครื่องคักคังอื่น ๆ ซึ่งบริษัททั้งสองใ้มา
ตามสัญญา

(2) การสร้างทาเทียบเรือใด ๆ ตาม ข้อ 13 (ก)

(3) การสร้างถนนใด ๆ และการวางเส้นทอและเครื่องสำเร็จ
ไฟฟ้าและ/หรือ เครื่องอย่างอื่นตาม ข้อ 10 (ก)

ข้อ 10. (ก) ใ้บริษัทมีสิทธิใช้ทาง รวมตลอดทั้งสร้างและบำรุงรักษาดถนน
และสิทธิ วางเส้นทอ และคังเครื่องสำเร็จไฟฟ้าหรือเครื่องอย่างอื่น และบำรุงรักษาเครื่อง
สำเร็จ ทั้งนี้ไว้โดยไม่ตองเสียคาคทแทน จากทาเทียบเรือใด ๆ ซึ่งบริษัทใ้สร้างขึ้นตาม
ข้อ 13 (ก) ไปยังที่ดินแปลงต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว ที่ใ้เขาแก่บริษัทหมาย " " และ
ในแผนผังอันคับ 1 หรือที่ดินแปลงหนึ่งแปลงใดใ้บรรดาที่วานี้ บนหรือเหนือเขตที่ดินที่อยู่
ระหว่างแปลงที่วานี้กับฝั่งแม่น้ำ แต่ทวบริษัทจะคองใ้ใ้ใจจากกรรมรถไฟเสียก่อนวาคำใ้จะ
สร้างหรือคังคังวานี้ เพื่อจะใ้คักคังกันวาค ถนน เส้นทอ หรือเครื่องสำเร็จไฟฟ้า หรือ
เครื่องอย่างอื่นคังที่กล่าวนี้ จะควรทาตามเส้นใ้ใ้จึงจะเหมาะสมที่สุด และเพื่อใ้เป็นที่
แน่นอนวาคสิ่งเหล่านี้จะไมเป็นอุปสรรคแก่การงานของกรรมรถไฟในเขตที่ดินที่กล่าวนี้

(ข) ใ้บริษัททั้งสองมีสิทธิคล้ายกันใ้อนที่จะทำการซ่อมแปลงหรือ
เติมเส้นทอและเครื่องสำเร็จการไฟฟ้าหรือเครื่องอย่างอื่นซึ่งมีอยู่แล้ว บนหรือเหนือที่ดินซึ่งมี
ใ้ใ้เขาแก่บริษัทใ้องใ้ใ้ใน ข้อ 6 แต่ทวใ้ใ้กรณใ้บริษัทคำใ้จะแปลงหรือใ้ใ้เติมเป็นการใ้ใ้
ใ้ใ้ใจจากกรรมรถไฟเสียก่อน ในประการใ้ใ้กับที่มิบทไว้ในข้อ 10 (ก)

สำเนาทำข้อตกลงเจรจาซึ่งว่านี้ บริษัทจะต้องส่งให้กรมรถไฟในขณะเดียวกัน
กับข้อตกลงเจรจาด้วย

(ข) ทำเทียบเรือของรถไฟที่ของรถเทียบชั่งกวางแล้วนั้น พนักงาน
เจ้าหน้าที่จะต้องอนุญาตโดยไม่มีข้อจำกัดให้ใช้เป็นที่เทียบเรือเปโตรเลียม สำหรับการบรรทุกและ
ถ่ายสินค้าเปโตรเลียมและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ อันเกี่ยวกับน้ำมัน ทั้งที่บรรจุและไม่บรรจุภาชนะ
ถังที่มีน้ำหนักตายและไม่มีการตาย และภายใต้บังคับกรมการกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่และสิทธิของ
กรมรถไฟตาม ข้อ 7 ให้บริษัทได้รับอนุญาตให้เทียบเรือนี้โดยไม่มีข้อห้ามตลอดระยะเวลา
เวลาแห่งสัญญาเช่าที่ในวรรค ข้อ 5 (ก) และการให้อำนาจแก่แห่งสัญญานั้น โดยประการที่
เรือบรรทุกน้ำมันและเรืออื่น ๆ อาจขายสินค้าทั้งสิ้นจำเป็นแก่การค้าเป็นธุรกิจจำเป็นของบริษัท
ได้ในเวลาใด ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน และจอดเทียบท่าอยู่จนกว่าจะไต่สายและ
บรรทุกเสร็จ แต่หาว่าการชนของลงหรือขึ้นเวลากลางคืนที่เทียบเรือนี้ จะทำได้แต่เมื่อ
กรมเจรจาได้รับแจ้งความเป็นหนังสือล่วงหน้าและแคละคราว และกรณีนี้โดยไม่มี ว่าจะต้อง
ไม่หน่วงเหนี่ยวไว้โดยไม่มีเหตุผล

(ก) ทำเทียบเรือเชลล์ คลองเตย ซึ่งมีอยู่ใกล้คลองเตยที่กลาง
ภาคของประเทศไทย จำกัด และท่าเรืออีกอันจะก่อสร้างเพิ่มขึ้นตาม
ข้อ 13 (ก) นั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องออกใบอนุญาตให้ใช้เป็นที่เทียบเรือเปโตรเลียม
โดยประการเดียวกันและเพื่อความประสงค์อันเดียวกันกับที่มอบไว้ใน ข้อ 13 (ข) และภายใต้
บังคับแห่งกฎหมาย ซึ่งใช้บังคับที่กำหนดไว้ใน ข้อ 13 (ข) แต่หาสำหรับการดำเนินงาน
ในเวลากลางคืนนั้น จะต้องมี การทดลองการให้แสงสว่างอันเป็นที่พอใจที่เทียบเรือเชลล์
คลองเตยนี้ ซึ่งระยะเวลาไม่น้อยกว่าหก (6) เดือนเสียก่อน การทดลองเช่นว่านี้ให้เริ่ม
แก่บริษัทและจะสามารถอยู่ทนแสงโคมอันเป็นที่พอใจ และมีเงื่อนไขที่เขาเทียบท่าใน
เวลากลางคืนเป็นครั้งแรก วันที่จะได้เริ่มทดลองดังกล่าวนี้บริษัทจะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่กรม
เจ้าท่า เพื่อกรมนั้นจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ของกรมมาตรวจให้ลวงรู้ดี การอันใดจักแจ้งไว้ และ
เมื่อเจ้าหน้าที่เช่นว่านี้ไต่รายงานว่า การทดลองนั้นเป็นที่พอใจแล้ว ทำเรือที่กล่าวนี้และ
ท่าเรือที่จะได้สร้างเพิ่มขึ้นนั้นจะได้รับการเห็นชอบสำหรับถ่ายและบรรทุกสินค้าในเวลากลางคืน
การให้แสงสว่างดังกล่าวข้างบนจะต้องจัดให้คงมีอยู่ครบเท่าที่เรือเทียบท่าที่กล่าวแล้ว

ข้อ 14. กระทรวงกลาโหมกับกระทรวงคมนาคมและบริษัทให้สัญญาว่า ถ้าฝ่ายใด จะทำการ เปลี่ยน คัดลบลาย หรือขยายประการใดในหรือจาก เขตที่ดินในครอบครองของตน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้จะต้องไม่กีดหรือขัดข้องในการดำเนินงานโดยพลอคภัยของฝ่ายอื่น ๆ กล่าวโดยเฉพาะในการดำเนินงานโดยพลอคภัยของบริษัท หรือการดำเนินบรรดาธุรกิจค่าน้ำมันของบริษัท หรือในทางใดก็ตามที่จะกระทบถึงการปฏิบัติของบริษัทตามกฎหมายหรือกฎข้อบังคับอย่างใด ๆ ว่าด้วยการไว้ระยะว่างเพื่อความปลอดภัย

4. บทเกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และกระทรวงคมนาคม

ข้อ 15. บริษัทสิทธิที่จะปลูกสร้างอุปกรณ์เพื่อความสะดวกในการที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติมขึ้นตามต้องการที่ของนนทรีที่กล่าวแล้ว และที่เกาะปรัง แต่หาบริษัทจะต้องได้ยื่นคำขอต่อพนักงานของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง และจะต้องได้รับอนุมัติจากพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเสียก่อน อนุมัติกันว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องให้ถ้าได้มีการแสดงเป็นที่พอใจของตนว่าอุปกรณ์เพื่อความสะดวกเพิ่มเติมขึ้นดังกล่าวนี้ถูกต้องตามกฎหมายที่วางแล้ว และเมื่อบริษัทขอรับก็ได้ได้รับใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า เพื่อการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บชนิดใดหรือชนิดทั้งสิ้น จะเป็นในอุปกรณ์เพื่อความสะดวกซึ่งมีอยู่แล้ว หรือในอุปกรณ์เพื่อความสะดวกใด ๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นแล้ว ที่ที่กล่าวแล้ว หรือ ณ ที่ใดที่เป็นทรัพย์สินของบริษัทอยู่แล้วที่ทดลองเคย โดยเงื่อนไขว่าบริษัทต้องปฏิบัติตามมติบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

ในขณะที่เกี่ยวกับยื่นคำขอแต่ละครั้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งกล่าวนั้น ให้ส่งสำเนาแก่กระทรวงกลาโหมเมื่อเกี่ยวกับการเก็บรักษาที่เกาะปรัง และให้ส่งสำเนาแก่กรมรถไฟเมื่อเกี่ยวกับการเก็บรักษาที่ของนนทรี

5. บทเฉพาะกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร)

ข้อ 16. ให้บริษัทสิทธิด้วยในวันที่จะใช้เวลาเทียบเรือซึ่งมีอยู่ที่เกาะปรัง ลงบัญชีไปบันทึกท้าย ที่กล่าวแล้ว โดยระการและเพื่อความประสงค์คล้ายกับที่บันทึกไว้ใน ข้อ 13(ข)

แต่บทนี้ให้เป็นเรื่องที่จะต้องทำความตกลง เฉพาะกรณีกันภายหลัง ระหว่างบริษัทกับกรมศุลกากร โดยไม่เป็นการชักช้าเกินสมควร

ข้อ 17. ให้กรมศุลกากรได้รับแจ้งความล่วงหน้าเป็นหนังสือโดยเงื่อนไขเดียวกับที่ข้อ 17 ในกรณีแห่งกรมเจ้าท่า ในกรณีที่มีการบรรทุกหรือถ่ายสินค้าในเวลากลางคืนตามบทใน ข้อ 13 (ข)

ข้อ 18. ในการให้อนุญาตและในการที่บริษัทให้เช่าเทียบเรือของรถไฟ ท่าเทียบเรือทะเล กลองเตย และท่าเทียบเรือใดที่บริษัทจะก่อสร้างเพิ่มขึ้นตามบทใน ข้อ 13 นั้น ก่อนที่จะบรรดาท่าเทียบเรือดังกล่าวหรือท่าเทียบเรือใดในบรรดาเหล่านี้ บริษัทจะต้องแจ้งความจำนงที่จะขึ้นให้กรมศุลกากรทราบ บริษัทจะต้องขอให้มีการตรวจและการอนุมัติให้ใช้ท่าเทียบเรือนั้น ๆ เป็นท่าเทียบเรือตามกฎหมาย การตรวจและอนุมัติให้ใช้ท่าเรือใดดังกล่าว หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของท่าเทียบเรือ ถ้าขนาดของรั้วพียงให้ใช้แก่บางส่วน ให้กรมศุลกากรทำและให้โดยไม่ชักช้า แต่ทว่าบริษัทจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของบังคับซึ่งว่าด้วยการดังกล่าวแล้ว

6. บทเกี่ยวกับกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และกระทรวงพาณิชย์

ข้อ 19. ตามบริษัทปรารถนาจะย้ายโรงงานหรือบริษัทใดที่ตั้งกล่าวไว้ใน ข้อ 20 หรือเครื่องอุปกรณสิ่งเหล่านี้ไปต่างประเทศ ให้บริษัทมีสิทธิที่จะนำเงินนั้นได้ และที่จะได้รับใบอนุญาตให้นำออก ถ้าได้บังคับแห่งกฎหมายของบังคับของกรมศุลกากรว่าด้วยสินค้านำออก หรือนำเข้าแล้วนำออกภายหลัง ตามแต่กรณี

7. บททั่วไป

ข้อ 20. นอกจากการที่บริษัทจะปลูกสร้างที่สำหรับเทียบเรือและเก็บรักษาพัสดุเพิ่มขึ้นตามต้องการ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ระหว่างระยะเวลาแห่งบรรดาสัญญาเช่าซึ่งให้ไว้ มี ข้อ 5 (ก) และการค้ำประกันของสัญญาอื่น ๆ ให้บริษัทมีสิทธิที่จะกลักถ่าย บุระ และ ขยาย โรงงาน เครื่องจักร บริษัท อาคาร และสิ่งปลูกสร้างชนิดใด ๆ และการสร้างถนน

และทางเทคโนโลยีอื่น ๆ และการซื้อ ซบไป จำหน่าย หรือปรับเปลี่ยนใหม่ ซึ่งทรัพย์สินใดข้อ
 ใดซึ่งกล่าวแล้ว และการเพิ่มขึ้นอย่างใด ๆ แก่สิ่งเหล่านี้ แก่ทว่า การที่บริษัทใดบูรณะหรือ
 ขยายการตั้งว่านี่จะกองไม่เป็นอุปสรรคแก่การดำเนินงานรถไฟ หรือทำให้ความปลอดภัยในงาน
 นั้นเสื่อมลง

ข้อ 21. (ก) อสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิใดซึ่งบริษัทจะถือหรือเช่าไว้ตาม
 สัญญาใดที่อยู่ใต้มงกับแห่งมติบัญญัติว่ากวดการจดทะเบียนการขยายหรือเช่าอสังหาริมทรัพย์
 เมื่อการทำให้ เกิดสิทธิในอสังหาริมทรัพย์

(ข) การจดทะเบียนสัญญาใด ที่ลดจนการจดทะเบียนบรรดาสัญญา
 เค้าอันจำเป็นแก่การที่จะให้บังเกิดผลแก่ข้อ 4 และ 5 แห่งสัญญานี้ จะต้องทำให้เสร็จโดย
 เร็วเท่าที่จะทำได้หลังจากการเซ็นสัญญานี้ และในกรณีใดก็ตาม จะต้องทำให้เสร็จภายใน
 ระยะเวลาสามสิบ (30) วัน หลังจากนั้น บรรดาสัญญาเช่นนี้ให้เขียนและรวมเข้าไว้
 ทั้งข้อใดข้อหนึ่งแห่งสัญญานี้ อันเกี่ยวข้องกับสิทธิซึ่งจะพึงใช้ได้เหนือหรือเกี่ยวกับที่ดินและสิ่ง
 ปลูกสร้างอันใดสร้างหรือจะก่อสร้างขึ้นในที่ดินนั้น ๆ และถ้าตรงไหนจะซับซ้อนได้ ก็ให้รวม
 กวอดถึงทำให้เขียนไว้ด้วย

ข้อ 22. แม้ถึงว่าการจดทะเบียนตามบทใน ข้อ 21 จะยังมีได้เท่าก็ตาม
 ภายในสามสิบ (14) วัน หลังจากการเซ็นสัญญานี้ หรือจากวันลากรานันตามแต่จะใดกกลางกัน
 ระหว่างกระทรวงกับบริษัท ใบบริษัทได้รับการส่งมอบอย่างเต็มที่แห่งทรัพย์สินที่ให้เช่าให้แก
 บริษัทตาม ข้อ 1 และ 3 ได้ใช้สิทธิอย่างเต็มที่ตามที่ใครระบุไว้ใน ข้อ 21 และได้เข้าครอบ
 ครอบอย่างเต็มที่ ซึ่งที่ดินที่ใบบริษัททั้งสองเช่าตาม ข้อ 4 และ 5

ข้อ 23. ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุมัติใดซึ่งบริษัทมีสิทธิจะได้รับโดยนัยแห่งสัญญานี้
 ให้ออกได้ในนามของแต่ละบริษัท ถ้าบริษัทปรารถนาเช่นนี้ เมื่อบริษัทขอรองเป็นหนังสือขอ
 พักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อแต่ละบริษัทจะใดสามารถดำเนินงานในประเทศไทยเป็นอิสระจากกัน
 ใบความประสงค์ทั้งสิ้นโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 24. ในกรณีแห่งทางบกหรือทางน้ำสาธารณะที่ประชาชนใช้อยู่ (ดังแสดงไว้ในแผนผังที่ 1) ให้บริษัททั้งสี่มีสิทธิที่จะใช้ได้โดยเงื่อนไขเดียวกันกับประชาชนอยู่ และบริษัทจะกองเวนเสียจากการทดลองอย่างหนึ่งอย่างใดจนจะไต่บริษัทใช้ทางเหล่านั้นแต่ฝ่ายเดียวไม่ว่าจะใช้ทั้งสิ้นหรือแถมบางส่วน

ข้อ 25. (ก) ในเวลาหนึ่งเวลาใด หลังจากการเริ่มบรรดาสัญญาเข้าซึ่งได้ทำให้แก่บริษัทตาม ข้อ 4, 5 และ 21 นั้นแล้ว ถ้าเนื่องด้วยเหตุที่ภาวะการค้าไม่ฟื้นตัวขึ้นสำเร็จ หรือเพราะเหตุการฉีกกั้นทาง ๆ ในทางเศรษฐกิจ หรือการจำกัดการค้า หรือเหตุอื่น ๆ ประเภทเดียวกัน ไม่วาจะเป็นเหตุทั่วไปหรือเฉพาะท้องถิ่น อันบังเกิดความเสียหายขึ้นแก่ธุรกิจของบริษัทในประเทศไทย ความปรารถนาแก่บริษัทว่าการประกอบธุรกิจเช่นว่านั้นต่อไปจะคงไม่เป็นการประหยัด ให้บริษัทมีสิทธิที่จะแจ้งความล่วงหน้าหก (6) เดือน เป็นหนังสือต่อกระทรวง ขอกำหนดของบริษัที่จะเลิกสัญญานี้ และบรรดาสัญญาเข้าซึ่งกล่าวแล้ว เมื่อตรวจกำหนดเวลาแจ้งความดังกล่าวแล้ว ก็ให้บรรดาสัญญาซึ่งว่านระงับและสิ้นสุดลง

(ข) ในกรณีที่บริษัทขาดการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ภายใต้สัญญานี้ หรือบรรดาสัญญาเข้าที่กล่าวแล้ว หรือกระทำการฝ่าฝืนสัญญานี้ ๆ ประการใด ก็ให้กระทรวงซึ่งเกี่ยวข้องเงื่อนไขให้บริษัทรู้สำนึกในการนั้น ๆ และเรียกร้องเป็นหนังสือให้บริษัทแก่การนั้น ๆ เสียให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันชอบด้วยเหตุผล ซึ่งไม่ยอกกว่าสาม (3) เดือน และไม่เกินกว่าหก (6) ถ้าบริษัทละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือการแก้ออฝานั้น ๆ ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาถึงว่านนี้ให้กระทรวงมีสิทธิที่จะเพิกถอนสัญญานี้ หรือบรรดาสัญญาเข้าใด ๆ ที่กล่าวแล้วตามแต่จะเห็นสมควร เมื่อกำหนดหนึ่ง (1) เดือน หลังจากระยะเวลาถึงว่านนี้ได้สิ้นสุดลงและกลับเข้าครอบครองที่กันที่ใดให้เขาตามสัญญานี้ ๆ โดยไม่เสื่อมสิทธิของกระทรวงในอันที่จะเรียกร้องสินไหมทดแทน สำหรับความเสียหายใด ซึ่งกระทรวงจะได้รับเนื่องด้วยการละเว้นปฏิบัติหรือการฝ่าฝืนถึงว่านนี้ แต่ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งสิทธิทาง ๆ ของบริษัทในอันที่จะย้ายและจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สินของบริษัทตามที่แจ้งไว้ข้างบนและข้างล่างนี้ และโดยเงื่อนไขที่ว่าถ้ามีข้อพิพาทขึ้นระหว่างกระทรวงกับบริษัท ในข้อที่ว่าบริษัทได้ละเว้นปฏิบัติพันธกรณีของตน

หรือไ้กระทำการย่ำยีดังกล่าวแล้ว หรือไ้ละเว้นแก้ไขการย่ำยีนั้นในถูกต้องหรือไม่ไ้
เสนอข้อพิพาทนั้นก่อนอนุญาโตตุลาการโดยพลัน

(ค) เมื่อมีการบอกเลิกหรือเพิกถอนตาม ข้อ 25 (ก) หรือ (ข)
ข้างบน หรือมีการสิ้นสุดของโดยกรมคอายุแห่งบรรคสัญญาเขาคตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 4, 5
และ 21 หรือการคอายุใ้โดยกรมคอายุนั้น ๆ ใ้บริษัทมีสิทธิที่จะย้าย ชาย หรือจําหนาย
ไปโดยประการอนึ่งโรงงาน อาคาร ทาเหียบเรือ บริษัท หรือทรัพย์สินอนึ่งของบริษัท
ซึ่งยังคงมีอยู่ในบรรคที่ดินที่ใ้เขาคตามความในสัญญาเขาคดังกล่าวนั้น หรือสัญญาใ้ในบรรค
สัญญาเขาคเหล่านั้น ภายในหก (6) เดือน หลังจากวันบอกเลิก เพิกถอน หรือกรมคอายุดังกล่าวนี้
แทนหาเมื่อใ้แจ้งใ้ทราบล่วงหน้าตามสมควรเป็นเวลายอนน้อยกว่าหนึ่ง (1) เดือน และไม
มากกว่าหก (6) เดือน ก่อนการบอกเลิก เพิกถอน หรือกรมคอายุแห่งสัญญาคดังกล่าวแล้ว
ก็ไ้กระทรวงมีสิทธิที่จะรับซื้อทรัพย์สินดังกล่าวทั้งสินของบริษัทในประเทศไทย เทาที่ยังคง
ระบุใ้ทว่าเป็นส่วนของทรัพย์สินซึ่งชายใ้แก่บริษัทตาม ข้อ 1 และ 2 และใ้มีสิทธิเลือกเป็น
บุคคลแรกในอนึ่งที่จะรับซื้อทรัพย์สินอนึ่งของบริษัทในประเทศไทย เป็นราคาซึ่งจะใ้ตกลงกันใ้
เรื่องทรัพย์สินทั้งสินดังกล่าวนี้ หรือตกลงกันไมได้ก็ใ้ตกลงกันโดยการชี้ราคาของอนุญาโต-
ตุลาการ

ข้อ 26. กระทรวงสัญญาว่ากราบใ้โดยบริษัทปฏิคและอนุวรรคนพื้นธรณียของ
คนใ้โดยชอบตามสัญญา และสัญญาเขาคดังกล่าวแล้ว และประพฤคตามบรรคากฎหมายและกฎ
ขอมบังคับดังกล่าวแล้ว กราบนั้นก็ใ้บริษัทบริโลกโดยสันคและความสงบ ซึ่งการครอบครอง
และการใ้ทรัพย์สินที่บริษัทใ้ใ้ตาม ข้อ 1 และ 2 และซึ่งที่ดินหงสินและทาเหียบเรือของ
รถใ้ใ้ใ้บริษัทเขาใ้ตาม ข้อ 4, 5 และ 21 และซึ่งที่ดินใ้ใ้ใ้ใ้บริษัทเขาคตาม ข้อ 6
ตลอดอายุแห่งบรรคสัญญาเขาค และการคอายุใ้ของสัญญานั้น ๆ หงฝ่ายบริษัทใ้ใ้สัญญาว่าจะ
ใ้ความแน่นอนใ้ในอนึ่งที่จะบริโลกโดยสันคและความสงบ ซึ่งสิทธิหงสินอนึ่งใ้ใ้ใ้แก่บรรคกระทรวง
ดังกล่าวขอมมาแล้วข้างบนตามสัญญานั้น

ข้อ 27. ใ้บริษัทมีพันธะหงโดยรวมกันและตางตางกัน ในอนึ่งที่จะปฏิบัติตาม
สัญญานี้ และใ้ในอนึ่งที่บริษัทจะมีรับคิความสัญญานี้ เว้นแต่ภายคดังจกการใ้ปฏิบัติตามแบบพิค
และใ้แจ้งความแก่พนักงานเวาคนาที่ ทามที่มีบทใ้ใน ข้อ 28 ข้างลางน้แล้ว

ข้อ 28. (ก) ภายใต้บังคับแห่งบทใน ข้อ 27 เมื่อบริษัทพร้อมที่จะดำเนินงาน ตามหากจากกันในประเทศไทย ก็ให้มีสิทธิ ณ เวลาหนึ่งเวลาใดภายหลังที่บริษัทได้ชำระราคา ข้อถาม ข้อ 2 แล้วเสร็จแล้ว ที่จะแจ้งความเป็นหนังสือกระทรวง ว่ามีเจตนาจะดำเนินงาน เป็นอิสระจากกันตั้งแต่วันที่กำหนดไว้ในแจ้งความ แต่จะต้องไม่เกินกว่าสามสิบ (30) วัน นับแต่วันที่ส่งมอบแจ้งความนั้นแก่กระทรวง

(ข) แจ้งความนั้นให้จำแนกไว้โดยละเอียดรายการใด ๆ บาง ของทรัพย์สินซึ่งบริษัทได้รับซื้อ อสังหาริมทรัพย์ใด ๆ " " ซึ่งว่ามาเวลานั้น ให้จำหน่าย แล้วและรายการใด ๆ บางบรรดาที่ยังเหลืออยู่ในประเทศไทยเป็นของบริษัทใดโดยลำดับ

(ค) ก่อนที่จะให้แจ้งความซึ่งว่านแก่กระทรวง และ ณ เวลาหนึ่ง เวลาใดระหว่างอายุของสัญญาเช่าซึ่งกล่าวแล้ว หรือสัญญาหนึ่งสัญญาใดใหม่ที่มีสิทธิ

(1) ที่จะตกลงกันเองว่า ส่วนต่าง ๆ ของบรรดาที่ดินตามสัญญาเช่า ซึ่งก่อให้เกิดบริษัทตาม ข้อ 4, 5 และ 21 นั้น จะต้องโอนให้แก่แต่ละบริษัทเป็นผู้เช่าฝ่ายเดียว ตามลำดับ

(2) ที่จะทำคำขอจดทะเบียนที่ดินอันถูกต้อง โดยเสียค่าใช้จ่าย ของตนเอง เพื่อจะได้อบรมบรรดาสีทธิและพันธกรณีซึ่งมีขึ้นของบริษัทในฐานะ เป็นผู้เช่ารวม กันตามบรรดาสัญญาเช่าซึ่งกล่าวแล้ว หรือสัญญาหนึ่งสัญญาใดในบรรดาสัญญาทั้งนี้ ให้แก่บริษัท ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือให้แบ่งกันระหว่างบริษัท โดยประการที่แต่ละบริษัทจะได้เป็นผู้เช่าแยกฝ่าย เดียวแห่งที่ดินในชายแห่งสัญญาเช่าดังกล่าวแล้ว หรือส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งที่ดินนั้น ๆ แล้วแต่ กรณีสั่งที่ใดโอนให้แก่แต่ละฝ่าย การโอนกันดังกล่าวไม่ต้องไม่กระทบกระเทือนในทางใดก็ตามข้อใดหรือ เงื่อนไขใดแห่งสัญญาเช่าดังกล่าวแล้วเลย นอกจากนี้บริษัทหนึ่งในสองบริษัทนั้นเป็นผู้เช่าแทน ทั้งสองบริษัทในฐานะ เป็นผู้เช่ารวม และแต่ละบริษัทเมื่อเป็นผู้เช่าฝ่ายเดียว มีหน้าที่รับผิดชอบ เกมที่สำหรับเช่าที่ปลูกพืชสวน ซึ่งก่อนหน้านั้นเคยเป็นความรับผิดชอบของบริษัททั้งสองในฐานะ เป็นผู้เช่ารวมกัน และให้โอนคำสั่งสิทธิที่ดิน ซึ่งก่อนหน้านั้นบริษัททั้งสองเคยมีไว้รวมกันตาม สัญญาเช่า ซึ่งได้จดทะเบียนการโอนดังกล่าวข้างบนนี้แล้ว

(ข) แกะกราวที่มีเจตนาจะโอนให้แก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในบรรดาบริษัททั้งสองในฐานะเป็นผู้เช่าฝ่ายเดียว ให้แจ้งความลงหน้าเป็นหนังสือแก่กระทรวงแสดงรายละเอียดตาม (ก) ข้างบน แต่หา การโอนอันเกี่ยวด้วยสัญญาเช่าใด หรือส่วนของสัญญานั้น จะต้องไม่กระทำภายในสิบ (10) วัน หลังจากที่ได้รับแจ้งความดังกล่าว

(ง) โดยเงื่อนไขว่า บริษัทใดปฏิบัติพันธกรณีของตามกฎหมายข้อนี้ อีกทั้งพันธกรณีซึ่งสืบตามสัญญา ก่อนสิ้นกำหนดระยะเวลาสามสิบ (30) วัน ซึ่งกล่าวไว้ใน ข้อ 28 (ก) แล้ว ในบรรดาพันธกรณีและสิทธิของบริษัทรวมกันและต่างหากตามสัญญานี้เป็นอันสิ้นสุดลงถึงแก่วันครบระยะเวลาดังกล่าว และให้สิทธิและพันธกรณีต่างฝ่ายของแต่ละบริษัทเช่าแทนที่โดยลำดับ

ข้อ 29. เรื่องใดซึ่งใดตกลงกันไว้ข้างบนว่า จะให้เสนออนุญาตโดยตุลาการตลอดจนเรื่องอันใดอันเป็นกรณีพิพาทระหว่างกระทรวงกับบริษัท หรือซึ่งสัญญาไม่สามารถตกลงอันเกิดจากสัญญาหรือจากบรรดาสัญญาเช่าซึ่งกล่าวแล้ว ให้เสนอทันทีเพื่อคำชี้ขาดของอนุญาตโดยตุลาการสองคน โดยกระทรวงและบริษัทต่างแต่งตั้งคนฝ่ายละคนตามลำดับ ถ้าอนุญาตโดยตุลาการเช่นว่านั้นไม่สามารถตกลงกันได้ ก็ให้มอบเรื่องซึ่งใดเสนอแทนโดยไม่ชักช้าเพื่อคำชี้ขาดของผู้ชี้ขาดหนึ่งซึ่งอนุญาตโดยตุลาการได้แต่งตั้งไว้แล้วก่อนที่จะเข้าพิจารณาเรื่องดังกล่าว ให้มีอำนาจระเบียบสำหรับวิธีพิจารณาและชี้ขาด ความบันทึกไว้ในประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้ในการพิจารณาโดยอนุญาตโดยตุลาการและในการชี้ขาดอันอนุวรรคนหรือทำตามสัญญา

ข้อ 30. แจ้งความหรือคำขอใดซึ่งจะทำได้หรือส่งมอบตามสัญญานี้ หรือเกี่ยวเนื่องด้วยสัญญานี้ ให้สลักหลังถึงรองปลัดกระทรวงกลาโหม ในฐานะเป็นผู้แทน ซึ่งได้รับมอบอำนาจเต็มให้กระทำการเพื่อส่วนได้เสียของกระทรวงทั้งหลาย ซึ่งออกชื่อมาแล้วข้างตนและถึงผู้จัดการบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ถนนสุริยวงศ์ กรุงเทพฯ ฯ และผู้จัดการบริษัทน้ำมันแค้นการณเวกยูเอ็ม ทรอกกับตันมูช กรุงเทพฯ ฯ ในฐานะเป็นผู้แทนของบริษัทซึ่งได้รับมอบอำนาจรวมกัน ในวันที่จะกระทำการเพื่อส่วนได้เสียของบริษัท ผู้จัดการซึ่งว่านอำนาจรวมกันมอบอำนาจและแต่งตั้งคนหนึ่งคนใดในบรรดาตนเอง หรือบุคคลที่สามใดให้กระทำการแทนบริษัท

ในเรื่องใดซึ่งแจ้งไว้ในหนังสือแต่งตั้ง ผู้จัดการในปัจจุบันคือ นาย ซี.บี. แอ็กมัต และ นาย อี.พี.เจ.ที. ตามลำดับ บริษัทจะคงแจ้งการเปลี่ยนผู้จัดการใด ๆ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมทันที

ได้ทำขึ้นเป็นสามฉบับ ที่กรุงเทพฯ ๗ วันที่ ๓๑ เมษายน 2490 (1947)

เซ็นชื่อ ประทับตรา และส่งมอบโดย)	
พลเรือตรี หลวงอาจณรงค์)	
สำหรับกระทรวงกลาโหมและผู้ขอ)	
กระทรวงแจ้ง และเพื่อส่วนใดเสีย)	พลเรือตรี หลวงอาจณรงค์
ของกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคม)	
กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย)	
เซ็นชื่อ ประทับตรา และส่งมอบโดย)	
ซี.บี. แอ็กมัต และ อี.พี.เจ.ที.)	
เพื่อส่วนใดเสียเองบริษัทเชลล์แห่ง)	
ประเทศไทย จำกัด และบริษัท)	
น้ำมันสแตนดาร์ดเวคยูอิม ตามลำดับ)	

เรา ผู้เป็นพยาน ซึ่งปรากฏชื่อข้างล่าง รับรองโดยเอกสารนี้ว่า สัญญานี้ได้ทำและเซ็นชื่อออกหาเรา ๗ วันที่ 5 เมษายน 2490 (1947)

หลวงพินิจอักษร

พยาน

พยาน

สำเนาขึ้นถูกต้อง

(สำเนา)

สัญญาเพิ่มเติมจาก

สัญญาจัดสร้างและประกอบกิจการ โรงกลั่นน้ำมัน

ลงวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2504

ระหว่าง

กระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
กับ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท โรงกลั่นน้ำมันไทย จำกัด

ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2510

(สำเนา)

สัญญาเพิ่มเติมจากสัญญาจัดสร้างและประกอบกิจการ โรงกลั่นน้ำมัน

ลงวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2504

สัญญาเพิ่มเติม ทำขึ้น ณ กระทรวงอุตสาหกรรม กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2510 ระหว่าง กระทรวงอุตสาหกรรม (โดย พลอากาศโท มณี มหาสันทนะ เวชยันทรังสนัญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ในนามของตนเองและในฐานะผู้แทนรัฐบาลแห่งประเทศไทย ตามมติอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้อนุญาต" ฝ่ายหนึ่ง กับ บริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย จำกัด (โดย นายเซว่ ชวัญยืน กรรมการผู้อำนวยการ และ นายจรูญ เอื้อชูเกียรติ กรรมการผู้มีอำนาจลงนามแทนบริษัท ตามข้อบังคับของบริษัท) ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับอนุญาต" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้อนุญาตและผู้รับอนุญาต ได้ทำสัญญาจัดสร้างและประกอบกิจการ โรงกลั่นน้ำมัน ทั้งมีความปรากฏตามสัญญาฉบับลงวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2504 มีขนาดกลั่นน้ำมันได้ไม่ต่ำกว่า 30,000 บาเรลต่อหนึ่งวัน (per stream day) ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "สัญญาเดิม" และ

โดยที่ผู้รับอนุญาตได้ดำเนินการจัดสร้างโรงกลั่นน้ำมันตามสัญญาถึงก่ตัวขึ้นที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เสร็จ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "โรงกลั่นน้ำมันปัจจุบัน" ซึ่งได้เริ่มดำเนินการเป็นการค้า เมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2507 แล้ว และ

โดยที่ผู้อนุญาตได้มีหนังสือ ที่ กก. 0201/10525 ลงวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2509 แจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบถึงมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2504 อนุมัติข้อเสนอซึ่งผู้รับอนุญาตได้เสนอ เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2509 เพื่อขอจัดสร้างและประกอบกิจการ เพิ่มเติม เพื่อให้โรงกลั่นน้ำมันปัจจุบันมีขนาดกลั่นน้ำมันเพิ่มขึ้น เพื่อสนองความต้องการผลิตภัณฑ์น้ำมันปิโตรเลียมของประเทศไทยที่เพิ่มขึ้น

ดังนั้น ทั้งสองฝ่ายจึงตกลงทำสัญญาเพิ่มเติม "สัญญาเดิม" ต่อกันไว้ดังต่อไปนี้.-

ขอ 1.

ก. ผู้รับอนุญาตรับเป็นผู้ลงทุนจัดสร้างเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการ โรงกลั่นน้ำมัน อาคาร สิ่งก่อสร้าง สิ่งประกอบที่จำเป็นและสิ่งจำเป็น หรือสมควรทุกชนิดบรรดาที่ระบุไว้ในข้อ 2. แห่ง "สัญญาเดิม" เพิ่มเติมขึ้นที่ "โรงกลั่นน้ำมันปัจจุบัน" ตามที่ผู้อนุญาตเห็นสมควร เพื่อให้ขนาดกลั่นน้ำมันของ "โรงกลั่นน้ำมันปัจจุบัน" เพิ่มขึ้นเป็น 65,000 บาเรลต่อหนึ่งวัน (per stream day) และจะต้องมีคุณภาพ สมรรถภาพ และสามารถกลั่นน้ำมันชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดใน ข้อ 3. แห่ง "สัญญาเดิม" ทุกประการ รวมทั้งผลิตภัณฑ์น้ำมันปิโตรเลียมชนิดอื่น ๆ ที่ผู้รับอนุญาตและผู้อนุญาตเห็นว่า เป็นการเหมาะสม และจะผลิตออกจำหน่ายได้โดยประหยัดค่าใช้จ่ายในการขยายเพิ่มเติมดังกล่าวจะต้องมีมูลค่าไม่น้อยกว่า 25 ล้านดอลลาร์หรืออเมริกา ทั้งนี้ไม่คิดรวมเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital) ใดๆ และจะต้องจัดสร้างตามแบบแปลนแผนผังซึ่งผู้อนุญาตให้ความเห็นชอบ ซึ่งการจัดสร้างโรงกลั่นน้ำมันเพิ่มเติมดังกล่าวนี้ ต่อไปนี้ สัญญานี้เรียกว่า "การขยายเพิ่มเติม"

ข. ส่วนโรงกลั่นน้ำมันเมื่อได้ขยายแล้ว อันประกอบด้วย "โรงกลั่นน้ำมันปัจจุบัน" กับ "การขยายเพิ่มเติม" ต่อไปนี้ให้รวมเรียกว่า "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว"

ค. และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ผลิตจาก "โรงกลั่นน้ำมันปัจจุบัน" หรือโรงกลั่นน้ำมันที่กำลังขยายเพิ่มเติม หรือ "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว" นี้ ต่อไปนี้ในสัญญานี้เรียกว่า "ผลิตภัณฑ์"

ง. และเป็นที่เข้าใจกันดีแล้วระหว่างผู้อนุญาตและผู้รับอนุญาตว่า บทนิยามที่ไถ่กันไว้ในเรื่อง "สัญญาเดิม" ย่อมต้องนำมาใช้บังคับแก่สัญญาเพิ่มเติมนี้ด้วย

ข้อ 2. ใน "การขยายเพิ่มเติม" นี้ ผู้รับอนุญาตจะต้องจัดให้มีกำลังสำหรับเก็บน้ำมันดิบมีปริมาณเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่าห้าแสนแกลลอน และถึงสำหรับเก็บผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตจากน้ำมันดิบนั้นต้องจัดให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่าหกแสนแกลลอน คือ ตั้งแต่วันเสร็จงาน

"การขยายเพิ่มเติม" แล้ว "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว" จะต้องมีถังสำหรับเก็บน้ำมันดิบได้ไม่น้อยกว่าสองตาเผาแรง และเก็บผลิตภัณฑ์ได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านห้าแสนบาเรล

เมื่อ "การขยายเพิ่มเติม" เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องมีน้ำมันดิบสำรองไว้ทุกขณะ มีปริมาณไม่น้อยกว่าสามล้านสองแสนห้าหมื่นบาเรล และต้องมีผลิตภัณฑ์ของผลิตจากน้ำมันดิบสำรองไว้ทุกขณะ มีปริมาณแต่ละอย่างไม่น้อยกว่าปริมาณการผลิตที่อย่างนั้น ๆ ตามปกติมีจำนวนรวมกันสามสิบล้าน

กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม จำนวนน้ำมันที่ผู้รับอนุญาตจะต้องสำรองดังกล่าวมาในวรรคก่อน จะต้องมียกเว้นหรือไม่ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ 3. ถ้า "การขยายเพิ่มเติม" จะต้องใช้ที่ดินเพิ่มเติมขึ้นจากที่ดิน "โรงกลั่นน้ำมันปัจจุบัน" ผู้รับอนุญาตรับจะปฏิบัติตามที่ระบุไว้ใน ข้อ 4. แห่ง "สัญญาเพิ่มเติม" ทุกประการ

ข้อ 4. ผู้รับอนุญาตต้องจัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" ดังกล่าวให้เสร็จเรียบร้อยภายในกำหนดสามปี นับแต่วันลงนามในสัญญาเพิ่มเติมนี้ เพื่อให้ "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว" มีขนาดกลั่นน้ำมันเพิ่มขึ้นเนื่องจากจัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" เป็น 65,000 บาเรลต่อหนึ่งวัน (per stream day)

ข้อ 5.

ก. ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้จัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" ให้เสร็จตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 1. ข้อ 2. และ ข้อ 4. แห่งสัญญาเพิ่มเติมนี้ ผู้รับอนุญาตต้องเสียเบี้ยปรับให้แก่ผู้อนุญาตเป็นจำนวนเงินวันละหนึ่งแสนบาททุกวันที่ลาซาไป ถ้าการลาซาไปนี้เป็นเวลาเกินกว่าสองปี ผู้อนุญาตมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเพิ่มเติมนี้เสียได้ ในกรณีเช่นว่านี้ กรรมสิทธิ์ "การขยายเพิ่มเติม" จะตกเป็นของผู้อนุญาตโดยสิ้นเชิงนับแต่วันที่ผู้อนุญาตบอกเลิกสัญญาเพิ่มเติม

ข. เมื่อมีการเลิกสัญญาและกรรมสิทธิ์ "การขยายเพิ่มเติม" ตกเป็นของผู้อนุญาตตาม ข้อ 5. ก. แล้ว เพื่อให้ผู้รับอนุญาตได้ดำเนินการเป็นการค้าต่อไป

ภายในอายุสัญญาของ "สัญญาเดิม" ผู้รับอนุญาตจะต้องทำสัญญาเช่าทรัพย์สินที่ขยายเพิ่มเติม
ยังไม่แล้วเสร็จ และตกมาเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้อนุญาตจากผู้อนุญาตในอัตราค่าเช่าตามที่ผู้
อนุญาตจะกำหนด ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงคุณภาพ สมรรถภาพ และราคาของทรัพย์สินนั้น

ข้อ 6.

ก. ภายในกำหนดเวลาไม่ช้ากว่าสิบสี่วันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตได้ทำการจัด
สร้าง "การขยายเพิ่มเติม" เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาต
ทราบว่า ผู้รับอนุญาตจะขอให้ถือเอาวันใดเป็นวันเสร็จงานจัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม"
เมื่อผู้อนุญาตได้รับแจ้งและตรวจสอบเห็นว่า ผู้อนุญาตได้จัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" ได้
ถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาเพิ่มเติม และ "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว" สามารถผลิตน้ำมันได้
65,000 บาเรลต่อหนึ่งวัน ก็จะได้ออกรับรองการแจ้งของผู้รับอนุญาต ทั้งนี้ ต้องไม่ช้ากว่า
สิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากผู้รับอนุญาต เมื่อใดมีการแจ้งและการออกรับรองดังกล่าวนี้แล้ว
คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจะได้ถือเอาวันที่ผู้รับอนุญาตระบุแจ้งมานั้นเป็นวันเสร็จงานจัดสร้าง
"การขยายเพิ่มเติม" แต่หาผู้อนุญาตตรวจสอบแล้วเห็นว่า "การขยายเพิ่มเติม" ยังไม่ถูก
ถูกต้องครบถ้วน ผู้อนุญาตจะได้ออกรับรองให้ผู้รับอนุญาตทราบถึงการที่ไม่ถูกต้องครบถ้วนนั้น
ภายในสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากผู้รับอนุญาต โดยผู้รับอนุญาตจะต้องจัดสร้างให้ถูกต้อง
ครบถ้วนต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาใน ข้อ 4. แห่งสัญญาเพิ่มเติมนี้

ข. ผู้รับอนุญาตจะได้รับสิทธิเป็นผู้ดำเนินการ "โรงกลั่นน้ำมันที่
ขยายแล้ว" นับตั้งแต่วันที่เสร็จงานจัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" จนถึงวันสิ้นสุดที่กำหนด
เวลาคำเนินกิจการตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ข้อ 9. ก. หรือที่อาจขยายเวลาตาม ข้อ 9. ข.
และ ข้อ 13. แห่ง "สัญญาเดิม" และตึกคอกจากนั้นออกไปอีกเป็นเวลาเจ็ดปี โดยระยะเวลา
ที่ต่อออกไปอีก 7 ปี นี้ อาจขยายได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ตามข้อ 9. ข. และ ข้อ 13 แห่ง
"สัญญาเดิม" ทั้งนี้ โดยผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นแก่ผู้เดียว

ค. นับแต่วันเสร็จงานจัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" ข้อกำหนด
ตามข้อ 9. ค. แห่ง "สัญญาเดิม" ให้เป็นอันยกเลิก และเมื่อระยะเวลาที่ผู้รับอนุญาต
มีสิทธิดำเนินการ "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว" ถึงระบุในข้อ 6. ข. แห่งสัญญาเพิ่มเติม

นี้สิ้นสุดลง กรรมสิทธิ์ "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว" ซึ่งรวมทั้งที่ดิน เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ สถานที่เก็บน้ำมันอาคาร สิ่งก่อสร้าง สิ่งติดตั้ง โรงเรียน สถานพยาบาล ที่อยู่อาศัย สถานที่พักผ่อน สิ่งจำเป็นหรือสมควรที่พึงมี เพื่อกิจการกลั่นน้ำมัน ถนน ทาเรือ อูเรือ ท่อน้ำ ท่อไอน้ำ ตามบทนิยามคำว่า "โรงกลั่นน้ำมัน" ในข้อ 1. ของ "สัญญาเดิม" ที่ได้ก่อสร้างไว้แล้วทั้งหมด และที่ได้ก่อสร้างตามสัญญาเพิ่มเติมนี้ทั้งหมดตกเป็นของผู้อนุญาตโดยสิ้นเชิง

ข 7. นับแต่วันเสร็จงานจัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" หรือวันถัดไปจากวันครบรอบ 3 ปี นับแต่วันลงนามในสัญญาเพิ่มเติมนี้ สิ้นสุดแล้วแต่วันใดจะถึงก่อน ข้อกำหนดตามข้อ 10. แห่ง "สัญญาเดิม" เป็นอันยกเลิก และให้ข้อข้อกำหนดต่อไปนี้เป็นแทน

ก. ระหว่างระยะเวลาห้าปีนับตั้งแต่วันถัดไปจากวันเสร็จงานจัดสร้าง "การขยายเพิ่มเติม" หรือวันถัดไปจากวันครบรอบสามปีนับแต่วันลงนามในสัญญาเพิ่มเติมนี้ สิ้นสุดแล้วแต่วันใดจะถึงก่อน ผู้รับอนุญาตสัญญาว่าจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้อนุญาตทุก ๆ ปี สิ้นสุดแล้วแต่จำนวนใดจะมากที่สุดในปีนั้น ๆ ตามข้อดังกล่าวต่อไปนี้ คือ.-

(1) ร้อยละสามสิบของกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากรที่ได้จากการดำเนินกิจการโรงกลั่นน้ำมันในปีนั้น ๆ โดยจะนำจำนวนเงินที่ขาดทุนในปีใด (หากจะมี) มาหักหักเงินกำไรในปีใด ๆ มิได้ หรือ

(2) เงินจำนวนเท่ากับร้อยละหนึ่งจุดสองห้า (1.25 %) ของยอดขายทั้งสิ้นของผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับอนุญาตขายได้ในปีนั้น ๆ ทั้งนี้ โดยหักภาษีสรรพสามิต ภาษีการค้าที่กำหนดให้เรียกเก็บจากผลิตภัณฑ์นั้นออกจากยอดขายดังกล่าวเสียก่อน หรือ

(3) เงินจำนวนเท่ากับสิบสองล้านบาทต่อปี

ข. ระหว่างระยะเวลาห้าปีตั้งแต่วันถัดไปจากวันสุดท้ายของระยะเวลาถึงระบุในข้อ 7 ก. แห่งสัญญาเพิ่มเติมนี้ จนถึงวันสิ้นสุดแห่งสิทธิของผู้รับอนุญาตที่จะดำเนินกิจการโรงกลั่นน้ำมันตามที่กำหนดในข้อ 6 ข. แห่งสัญญาเพิ่มเติมนี้ ผู้รับอนุญาตสัญญาว่าจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้อนุญาตทุก ๆ ปี สิ้นสุดแล้วแต่จำนวนใดจะมากที่สุดในปีนั้น ๆ ตามข้อดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(1) ระยะเวลาสามสิบของกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากรที่ได้จากการดำเนินการ
โรงกลั่นน้ำมันในปีนั้น ๆ โดยจะนำจำนวนเงินที่ขาดทุนในปีใด (หากจะมี) มาคิดหักเงินกำไร
ในปีใด ๆ มิได้ หรือ

(2) เงินจำนวนเท่ากับร้อยละสองจุดห้า (2.5 %) ของยอดขายทั้งสิ้นของ
ผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับอนุญาตขายได้ในปีนั้น ๆ ทั้งนี้ โดยหักภาษีสรรพสามิต ภาษีการค้า ที่กำหนดให้
เรียกเก็บจากผลิตภัณฑ์นั้นออกจากยอดขายดังกล่าวเสียก่อน หรือ

(3) เงินจำนวนเท่ากับสิบสองล้านบาทต่อปี

ค. การที่ผู้รับอนุญาตจะต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้อนุญาตทุก ๆ ปีตามข้อ
7 ก. และ ข. นั้น ผู้รับอนุญาตต้องนำส่งเงินจำนวนนั้นให้แก่ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่า 120 วัน
นับแต่วันสิ้นขวบปีในทางบัญชีเงินของผู้รับอนุญาต หากนำส่งช้ากว่ากำหนดดังกล่าวแล้ว
ผู้รับอนุญาตจะกองเสนอดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7 1/2 ต่อปี นับแต่วันล่วงเลยกำหนดเวลา
ดังกล่าวจนถึงวันนำส่งเงินนั้นให้แก่ผู้อนุญาตอีกด้วย

ข้อ 8.

ก. นอกจากที่กำหนดไว้ในสัญญาเพิ่มเติมฉบับนี้ ให้ถือว่า "สัญญาเดิม"
ยังมีผลใช้บังคับอยู่ และให้นำข้อกำหนดทุกข้อของ "สัญญาเดิม" มาใช้บังคับแก่การจัดสร้าง
"การขยายเพิ่มเติม" และการประกอบกิจการ "โรงกลั่นน้ำมันที่ขยายแล้ว" ตามสัญญา
เพิ่มเติมฉบับนี้ด้วยทั้งหมด

ข. ถ้าหากมีการเลิกสัญญาเพิ่มเติมฉบับนี้ด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้นำ
ข้อกำหนดแห่ง "สัญญาเดิม" ที่โดยยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงไปโดยสัญญาเพิ่มเติมนี้ กลับมาใช้
บังคับตามเงื่อนไขเดิมนับแต่วันเลิกสัญญาเพิ่มเติม

ข้อ 9. ในวันทำสัญญานี้ ผู้รับอนุญาตได้จัดการให้ ธนาคารชาร์เตอร์ด จำกัด
ซึ่งเป็นคู่ค้าประกัน "สัญญาเดิม" ได้ตกลงควมในการผ่อนเวลาตามสัญญานี้ และคงเป็นคู่ค้า
ประกันต่อไปตาม "สัญญาเดิม" กับที่จะต้องทำประกันตามสัญญาเพิ่มเติมด้วย ทั้งนี้ปรากฏ
ตามสัญญาประกันที่ไต่หาขึ้นและได้ลงนามในวันทำสัญญานี้พร้อมกันด้วยแล้ว

ลงนาม	มุนี ม. เวชยันกรังสฤกษ์	ผู้อนุญาต
ลงนาม	เชาว์ ขวัญเย็น	ผู้รับอนุญาต
ลงนาม	จรรยา เอื้อชูเกียรติ	ผู้รับอนุญาต
ลงนาม	ลืออาก หงษ์บนค	พยาน
ลงนาม	พร ศรีจามร	พยาน
ลงนาม	ทอน พิทยมานุตร	พยาน
ลงนาม	วรรณ ชินสี	พยาน

สำเนาถูกต้อง

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

นาย ทวี พานิชวัฒนาเจริญ สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2519 และได้เข้าศึกษาต่อในแผนกวิชา
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา
2522.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย